

T.K.M. CENTERARY PUBLIC SERVEL

TKM CENTENARY PUBLIC SCHOOL

TKM College Complex, Karicode, Kollam,

Pin: 691005.

Ph: 0474-2715650 Fax: 0474-2716739

EMail: tkmcps@gmail.com

www.tkmcps.org

FOUNDER OF T.K.M. COLLEGE TRUST

Janab A. Thangal Kunju Musaliar (1897-1966)

President, T.K.M. College Trust

Janab Shahal Hassan Musaliar

CHAIRMAN'S MESSAGE

"Your attitude is an expression of your values, beliefs and expectation."

Brain Tracy

We are on the threshold of 2018. As the years roll by, life is evolving to be easier than ever before. Everything is at our beck and call. Such an easy mode of life ruled by sophisticated technologies, seems to have left mankind with a paucity.

It's alarming to see man floundering in the face of odds, significantly due to the social values he wasn't bred on . What I wish for you dear students is to be more confident in your abilities to tackle new events and experiences that come your way. You are fortunate to get rich experiences from your Alma Mater, of being cared and groomed well in robust value system, so that as individuals you learn to be empathetic, resilient and courageous.

Students, on your part, need to understand the relevance of your duties in life towards yourselves, parents and the society. You need to inculcate a sense of optimism and confidence to bring out the true potential in you.

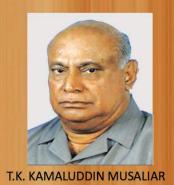
I wish and congratulate all the stakeholders devoted towards the growth of the institution and thereby contributing in a huge way to the welfare of the society and the nation.

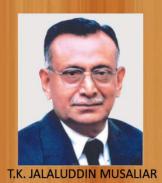
I congrtulate all the teachers and students for their invaluable inputs and efforts taken to bring out **Strides**.

Jai Hind

Janab Shahal Hassan Musaliar

Chairman

MEMBERS OF BOARD OF TRUSTEES

T.K. ABDUL KARIM MUSALIAR

AKBAR HYDER MUSALIAR

T.K. JAMALUDDIN MUSALIAR

T K BADARUDDIN MUSALIAR

SADIQ.S. THAHA

M.A. MAHABOOB

KHALID MUSALIAR

TARIQ S MUSALIAR

MOHAMED HAROON

AFSAL MUSALIAR J

MOHAMMED ANWAR MUSALIAR

T.K.M. TRUST

Principal's Desk

MS. P. SABOORA BEGUM

'Human' – the term denotes 'living beings' whose ultimate existence in this world is divine and meaningful. The very word is suggestive of such fine qualities as being helpful, caring and at service of his fellow beings. Education needs to rejuvenate such values and attributes so that each student is equipped for divergent walks of life.

Our duties towards our fellow beings are infinite and keep increasing day by day. Shouldering responsibilities to commit ourselves for noble causes ultimately could be the opening door for the needy who is striving hard to survive in this world.

Nature is a resource of learning experience providing young minds the budding lessons of life. The experiences thus derived, together with the basic aspects of life taught and learnt right from the birth of the child are further strengthened at school, ensuring a promising future for the youth to attain the pinnacles of glory.

I wish all my dear students to develop an insight towards life that they dream of and our staff at T.K.M.C.P.S will be an added boon to cherish and flourish their dreams that last forever and which will have within them good memories to be relished.

'Seeking the blessings of Almighty'

VICE PRINCIPAL

Ms. Sulekha Premnath

CHIEF CO-ORDINATOR
PROF. M.ABDUL MAJEED

ACADEMIC CO-ORDINATOR

Prof. Mohammed Kabeer. B

ACCOUNTS OFFICER

MOHAMMED SIDDIQ

ditorial In artist is the spokesman of a society. His works reflect the world he lives in. Inborn talents are unlocked and given a free rein when one expresses it verbally or in writing. Dear children, your words are powerful weapons that can bring about a huge change in the society. When Wordsworth said 'Child is the Father of Man', he knew what potential is hidden in a child. Reading changes you to an entirely different person. It moulds you in a better fashion. Experiences of different authors, their fantasy world, taste and choice of words, style of presentation etc. influence you unconsciously. This basic structure along with your outlook creates a 'Brave New World.' No one can clip your wings in the world of art. What you feel and think obviously influence at least a section of the society and may bring a sea change in its outlook. Strides 2018 is a mirror that reflects the talents of the budding writers of T.K.M.C.P.S and a record of events held during the year 2017 – 18. It aims at motivating young writers who can inspire many more. Let the fire that is kindled by these budding artists be carried on... All the Best! Prof.V.A. Hashimkutty Chief Editor

BULLETIN BOARD COMMITTEE

CBSE STATE KALOLTSAV CATEGORY III SECOND POSITION - PPT & RECITATION MALAYALAM

VENAD SAHODAYA CBSE INTERSCHOOL Basketball Champion

VENAD SAHODAYA CHESS Tournament Second Runner Up

WISHING SUCCESS & GLORY TO THE CLASS X IN THEIR JOURNEY TO THE SENIOR SECONDARY

X C

May God's grace be with you in all your endeavours

ΧE

Prayers and blessings to the outgoing students

XII A

XIIF

May God shower his infinite bounty on you

XII C

XII D

XIIF

XIIF

HEAD BOY

VICE-HEAD BOY

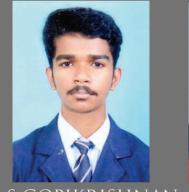
HEAD GIRL

VICE-HEAD GIRL

SPORTS CAPTAINS

s gopikrishnan

SWATHY S

AUTUMN HOUSE

The Autumn House was skippered by Ananthakrishnan D & Hajra S. The Assistant captains were Abhinandh Babu & Muhsina Ansar. The Sports Captains were Ansif Anshad and Jeethu Philip. The Assistant sports captains were Krishna. S. Deth & Alsa Alex. We were inducted into our respective roles in the Investiture Ceremony.

The year 2017 - 18 was a bowl of fun filled memories for each member of Autumn House. More than gearing up for competitions, we had a very special bond of sharing among us. The prefects were to keep up the dignity of the house and they proved it in every task and obstacles, working as a team.

Autumn house stood first for bulletin board evaluation. We had a clear dominancy of winning the first 3 consecutive bulletin boards and we were oscillating between the 1st and 2nd places in the rest of the bulletin board evaluations. The Onam Celebration was a beautiful feast for us. We, the house captains dressed up in Kerala wears in the Athappookkalam Competition took place in the school premises stole the whole show, by emerging as the winners.

We were so much proud to see 50 students from our house engaged in a Music Choir in the Independence Day Celebrations.

As for the Youth Festival, the students proved their talents in a great deal winning so many prizes which contributed towards the points and pride of the team.

The final house - wise events held during 2017 – 18 was the Sports Day. Despite injuries and absence of athletes, most of the capable runners and players gave their best till the last second and gained overall 2nd runner up position. After the results of bulletin board evaluations, along with Athappookkalam, Sports Day and other activities we were at a tight competition with the summer house for the overall championship. In the last two bulletin board evaluations, luck did not favour us and we had to be content with the third place.

Our house mistress, Ms. Sunisha Ma'am and house master Mr. Noushad Musaliar sir were always with us to give us the support, spirit and motivated us whenever we felt low. They gave us the right instruction and taught us to engage in a healthy competition. Not only did the house members, even the other teachers and staff including the physical education department, boosted us with good moral support and inspired each one of us.

We, the members and masters of Autumn house convey our sincere gratitude to the Principal, Chief Co-ordinator and all the teachers, students and other staff for all the support and guidance.

Above all we thank the Almighty, for giving us a chance to be a part of this magnificent team.

Our sports captain Gopi Krishnan was in the lime – light throughout the sports day who brought home most of the prizes thus bringing glory to our house and scoring big time. He was truly the torch bearer of our house, thus proving his true sportsmanship in every aspect.

WINTER HOUSE

"To get the full value of joy, you must have someone to divide it with" and the joy of Winter House was shared limitlessly among our house mistress Ms. Fadiya Ma'am, House Master Mr. Anzar sir, House Captain Athulya Raj and Ameer S Khan, Sports Captains are Nazrin F and Mohammed Yaseen, Vice Captains Gayathri S and Sidharth D, Vice Sports Captains Lulu Fathima and Mohammed Ansari and the tireless warriors of the Blue Army.

All the house members put their maximum effort and did their best to bring home the glory. The friendly war began with bulletin board activities. They literally shed their blood and sweat to bag maximum points.

Youth Festival was another god – given chance in which the blue army's efforts turned fruitful, thus filling our bags with quintessential points. Though Sports Day wasn't in our favour but the copacetic attitude of our students helped them to overcome every challenge with true sportsman spirit. The inter house football match was another cherished memory of ours in which our 'men 11' played with all their might and came second by a dreadful penalty.

The Onam Celebration was a blast for the Winter House since everyone got the opportunity to get closer to our culture and tradition thus becoming "true malayali." In Athappookkalam and group song competitions, the students worked hard and bagged the third position. All in all, the house captains and other house members brought out the best in them with the never ending optimism and fun filled guidance of our respected house mistress Ms. Fadiya Ma'am. This opportunity was obviously a golden one for each and everyone of us as it filled our minds and souls with a handful of cherished memories and fun filled experiences. We, on behalf of all our house members, convey our heartfelt gratitude to our respected Principal Ma'am, Chief Co-ordinator, all the teachers and our friends who proved to be our pillars of support.

Hope the future holds the best in store for everyone in the coming years.

"Strength does not come from what you can do, it comes from overcoming the things you once thought

you couldn't."
The new academic year 2017 – 18 brought with it many new hopes, challenges, joys and definitely new obligations and responsibilities and we, Spring House members never believed in surrendering before difficulties

We are pleased to share the news of last year's

success in the House Report 2017 – 18.

We take this opportunity to thank the Almighty for his abundant blessings. The Spring House was led by house mistress Sijitha Ma'am, and house master Kahar Sir, supported by House Captains Aravind Ajay and Devu M.B, Assistant House Captains Safeer Easa and Sumi Dileep, Sports Captains Amal A.H and Devi Diya, Assistant Sports Captains Shoaib Moosa Mohammed and Hanna S Rehman. We were inducted in by our Chairman, Jb. Shahal Hassan Musaliar in a grand Investiture Ceremony conducted in our school auditorium. The inter house competitions kick started with the inter house bulletin board evaluation. We secured the 2nd and 3rd positions in the first and second bulletin board evaluations. We also excelled in the School Youth Festival where the students proved their talents and skills. Onam Celebration, was a memorable day for us. We were all dressed in traditional Kerala wears and the Athappookkalam contest was fun. We secured the 2nd position in the group song competition and 4th position in Athappookalam Competition. The most exciting occasion of the year was the Sports Day where we bagged the 1st position. Also, we won the football championship, which was a great boost for us. We achieved the overall 2nd position by God's grace.
The performance of the spring house right till the

end was cynosure and the students tried myriad ways to give their best. Team work and understanding was more important than winning positions. I would like to thank our Principal Ms. Saboora Begum Ma'am who was a constant source of inspiration for us. We Spring House members are deeply indebted to all those who constantly supported us in our journey with high spirit. Our members actively participated in all the events and we are proud to say that we

worked as a team throughout.

The great warriors of Summer House are pleased to share the news of the last year's success in the Annual House Report of 2017-18.

First and foremost, we thank lord almighty for his abundant blessing and guidance that he had showered on our house members and masters. We were one among the 4 houses who put up excellent performance from starting till the last moment. And we thank our respected house master Mr. Sylendra Babu Sir and house mistress Ms. Thasily Ma'am for their valuable support and guidance. We are proud to have such teachers as our house master and mistress. They strove hard to reach the goal.

Our house was proudly and enthusiastically led by the house captains S.M Asif of XI. D and Ancy Saji of XI. A. They were assisted by Muhsina S of IX. D Sabari S of IX B. The sports captains of our house were Subin S Muhammed of XI C and Vyshnavi of XI D assisted by Beema. R of IX D and Swaliha

Kamal of IX C.

We were inducted into our respected houses by our Chairman Jb. Shahal Hassan Musaliar in a grand Investiture Ceremony held on 1st of August. We were proud of being chosen as the perfects and we maintained the dignity and worked hard for its success. We always maintained a team spirit and co-ordination in every programme held house wise as well as school wise.

Our exceptionally talented students made us champions in the School Youth Festival.

We came 2nd in Athapookkalam and 1st in Onam group song and became the overall champions of the day. We worked really hard and were declared as the 2nd runner up for the Sports Day.

Summer House was crowned as the overall champions for the year 2017 - 18.

We, the members of summer house express our sincere and heartfelt gratitude towards the School Management for providing us with such a great opportunity and beyond that for our success. We thank all the teachers and non -teaching staff for their support.

Annual Report 2017-18

Good morning one and all

Hon'ble Chairman Jb. Shahal Hassan Musaliar Sir, Chief Guest Shri. Manoj Guinness, Shri. H. Hussain sir, Chairman, Standing Committee Kottamkara Panchayat, Prof. George Jacob, Principal, TKM School of Architecture, Hon'ble members of TKM Trust. Our Senior Principal Dr. Mohammed Haroon Sir, Principals of TKM sister concerns, Accounts Officer Siddiq sir, Vice Principal Sulekha Ma'am, Chief Co-ordinator Prof. M. Abdul Majeed Sir, parents, teachers, non – teaching staff well wishers and my dear friends.

Annual Day is the most awaited day in the year. It is the time we all come together to experience the happiness of being together.

School is the abode of learning. It moulds individuals with thinking, creative minds that can constantly reflect on the past, redefine the present and be equipped for the future. The essence of learning taking place in the school environment will make students physically, mentally and socially stable, equipping them to contribute towards the welfare of the society and this is what TKMCPS aims for.

On this auspicious day I am indeed honoured to present the Annual Report of the esteemed Institution. Our school year started with classes I-X and XII on Junae 1st and the KG section on June 5th. Class XI started on June 21st .

The eagerly awaited results of class X AISSE and XII AISSCE revealed the painstaking effort of the students and teachers who mentored them. The pass percentage of class XII AISSCE was 99.34% in which Ajmal Hussain secured the first place, with 95% in Science stream and Rehuma R scoring 91% in Commerce stream. Gopika Krishnan S got 93% in Maths – Computer stream, Soya S A got 91% in Bio Malayalam stream, Mazin Ismail got 82% in Maths Engineering Graphics stream and Sreelekshmi was the topper in Bio – Computer Science stream.

The subject toppers were Ajmal Hussain with 97% in English; Ajmal Hussain, Akshay Krishnan R, Sandhra SK, B. Lakshmi Priya, Bilal K Shihab with 95% in Mathematics; Gopika Krishnan S with 97% in Physics; B. Lakshmipriya with 100% in Biology; Ajmal Hussain, Nandu B, Nazneen N, Sneha Elza Philip, Subin K S, Vandana G, Hajira J H, Bilal K Shihab, Abdulla M R, Gopika Krishnan S, B. Lakshmi Priya, Vrinda B R, scored 95% in Chemistry; Sree Ram with 95% in Engineering Graphics, Rachel Hepsan with 97% in Computer Science; Rehuma R, Sanam K, Bhagyalekshmi, Sneha M Jacob with 95% in Accountancy; Rehuma R with 88% in Economics and Daini M Panicker with 98% in Malayalam.

B. Lekshmipriya is the recipient of the merit certificate from the CBSE for the outstanding academic performance and for being among the top 0.1 per cent of successful candidates in Biology. We are proud of our former Head Boy Ajmal Hussain who got admission in IIT, Madras. In class X, all the 273 students who appeared for AISSE passed and came out with 95 full A1's and 180 students with 90% and above.

TKMCPS also targets rising to the need of the hour which is inculcating values in our wards, exposing them to real life situations whereby they stand emboldened to face and tackle crises in life. eradicating gender bias in all aspects of school life, and with due care, they will move along in life courageously.

We enhance this with yoga, gardening, art and craft, music, physical education and work education, through which the life skills are inculcated and nurtured within the young minds. The tiny tots in the Kindergarten section showcased their vibrant talents participating in Fruits day (21st July), Balloons day (18th August), Hridya fest (23rd September), Colours day (20th October), Talents day (13th November), Sports day (29th & 30 November).

Venad Kids Fest, introduced for the first time, gave an opportunity for KG, I & II students to expose and explore their talents and also proved it by winning many prizes.

The Investiture Ceremony took place on 26th July 2017 in which the 38 member student council was headed by Master Sayed Ali Nawar and Kumari Beevijan A. They were sworn in as theHead boy and Head girl by our Hon'ble Chairman Jb. Shahal Hassan Musaliar sir and they were inducted into the duties of serving the school all through this academic year and the endeavours were taken up well. The school follows a house system in which the students are divided into four houses Spring, Summer, Autumn and Winter led by 8 prefects each. We celebrated Ramzan, Onam, Independence Day and X'mas.

The Iftar, Onasadhya and Christmas Cake Cutting were the highlighting moments of TKMCPS.

VIP Visits

We were honoured by the presence of esteemed guests to our school. Mr. Shanavas Khan H, Assistant Sub Inspector City Traffic, Kollam, for Traffic Awareness Day, Dr. Anilkumar RMO. Kollam Dist. Hospital, Resource person Blood donors day, Dr. M.M Basheer, Retired DMO Psychiatrist renowned writer and critic provided counseling to parents and students of class XI, Hon'ble Chairman Jb. Shahal Hassan Musaliar sir and Hon'ble Treasurer presided the Investiture

Ceremony, Dr. B. Sandhya IPS, ADGP inaugurated the Shakti Cell. Sri. S Karthikeyan, Collector of Kollam, Sri. Begum City Commissioner of Police, Kollam joined the inaugural ceremony of Shakti Cell.

Mr. Abey Kuruvilla Associate Prof. Wisconsin University, Chicago visited TKMCPS on 21st December 2017 for a session regarding the UG, PG and job opportunities in Wisconsin University.

ACHIEVEMENTS 2017 – 18

2017 - 18 was a year to be proud of Curricular and Co-curricular activities were executed with meticulous care and in the most gratifying manner. The student community was encouraged to discover the innate potential and venues were provided to them to whet their talents.

Academics

Class XII AISSCE and class X AISSE results brought honours to all associated with TKMCPS. Class XII AISSCE brought 99.34% pass with 95% in the Science stream and 91% in the Commerce stream. Of the 279 students appeared in AISSE, 95 had full A1 and 180 with 90% and 82 students with 75%.

CO-CURRICULAR ACTIVITIES

Clubs

Language, Mathematics, Science, Social Science, Eco, Heritage, Integrity, Computer Science, Health and Wellness Club provide the student body with ample opportunities to get exposed, gain knowledge and confidence.

ATL

We being selected as one in the list of 257 schools from all of India, by NITI Ayog the Government of India facilitated the school to set up ATL lab under its guidance and financial support and with this the designing of ATL Lab completed in the month of September and it was inaugurated by our Hon'ble Chairman Jb. Shahal Hassan Musaliar on 28th September 2017. Our Senior Principal, Principals and faculty from TKM sister concerns also joined the inaugural function. Atal Tinkering Lab (ATL) started its functioning from June 2017 with ATL Marathon as its first venture. ATL Mini Fair was one of the attractions in which Young Innovators Talents were exhibited. Prof. Udayakumar sir inaugurated and judged the same.

Sakthi Cell

The Shakti Cell was inaugurated at TKMCPS on 14th 2017 by Dr. B Sandhya IPS, ADGP guest of honour, Sri. S. Karthikeyan Collector, Kollam, Ms. Ajitha Begum, City Commissioner of Police Kollam and other police officers who took initiative to set up Shakti Cell at District Level also joined. Smt. Shahida Kamal, Vanitha Commission member delivered the presidential address. The motive behind this is to have a counselor who effectively functions for the school.

Inter School Science Fest

In the CBSE Regional Level Science Exhibition held at Toch School, Ernakulam from 4th to 6th January, Afsal Salahudeen and Adam Zakariya Anil, Class X students enjoyed the privilege of being selected to represent the school in the National Level Science Exhibition at Delhi from 10th to 12th February.

Around 290 students participated in the Era International Talent Examination in which 1st rank was won by Fida Fathima of class I, with a cash award of Rs. 3,000/-. Aleena Lola Devi, a class VI student won the 3rd rank.

Around 161 students from class I to IV attended the Holy Faith Talent Exam in which 7 students won ranks and many more with distinctions.

Competitions were held in handwriting, painting and colouring by AVES for which the students bagged many prizes. Students were given opportunity to participate in the workshops held by Aves.

In the Hridya Fest held by Vimala Hridya ICSE School, we were the Champions, winning 1st prize in Declamation, 2nd prize in the Rhyme World by the KG, 1st prize in Group Patriotic Song and many more in literary events.

We were proud to host the Venadutsav stage items on 27th & 28th October 2017. Total 45 schools participated and we got the fourth place. The first and second place winners of Venadutsay took part in CBSE State Kalotsay.

In the Competitions held by JCI Kollam, our students won 1st prizes in Group Song, Mimicry and Spelling Test; 2nd prize in Group Song, Light Music, Mimicry and Quiz, 3rd prize in Painting, Light Music and Spelling Test.

In the Competitions held by Upasana Hospital on Children's Day, we won 1st prizes in Recitation English, Elocution English, Recitation Malayalam, Elocution Malayalam and Fancy Dress. The 2nd prizes were in Pencil Drawing, Rhymes and Colouring.

We are proud to announce that we nurture in students the joy of giving and sharing. A rupee a day during the Ramadan month was well used up to help the needy and the deprived. The contributions from students amounted to Rs. 1,36,628/- of which Rs. 25,000/- and Rs. 35,000/- were given to two cancer patients and Rs. 25,000/- to one of our security guards who suffered from a stroke. Besides, the students accompanied by their teachers, spent a day with the inmates of Gandhi Bhavan, Anchalummoodu.

Sports

The Academic year 2017 - 18 was a promising one with the Institution taking huge strides to prove its excellence in the field of sports too. The already established tradition was taken to an even greater glory, spear headed by the sports teachers.

The student governing body was initiated into their respective roles and duties through the Investiture Ceremony held on 26th July 2017.

Head Boy - Sayed Ali Navar N (XI B)

- Beevijan A (XI E) Head Girl

Vice Head Boy - Viknesh A R (IX B) Vice Head Girl - Lakshmi B Uday(IX A)

Sports Captain Boy- Gopi Krishnan (XI A)

Sports Captain Girl- Swathy S (XI C)

The Annual Sports Meet on 17th October 2017 saw the culmination of all the sports activities of the year. The chief guest at the inaugural function was Ms. Ajitha Begum IPS, Kollam City Police Commissioner.

March past, Lighting of Olympic torch, colourful display from the K.G and students of the Upper Primary, Aerobics for boys from the higher classes, Band Display and formation were some of the highlights.

In the Venad Sahodaya Athletic Meet 2017 – 18 conducted at Chandra Sekhar Nair Stadium, Trivandrum, on 14th November participants were from all 3 categories, under 19, under 17 and 14.

Under 14 girls:- Sahala (VIII D) won 400m Race II prize and 200m 1st prize.

Sabira S (VII A) 200 m Race 2nd prize and 800m 2nd prize.

Under 17 boys:- Anandha Krishnan B (XII E) won 3rd prize in 400mts. and in 200m 3rd prize.

Gopi Krishnan (XI A) won 1st prize in 1500m race. Under 17 girls:- Nanthitha B of class (IX B) won 3rd prize in shot put.

Under 19 boys:- Anandu Ajesh (XII C) 1st in 1500mts. race and Adil Shafi of class (XII D) 2nd in Long Jump. Sarathi Suresh of class (XII C) 3rd in 100m race. Athul Pradeep of class (XII A) 1st in 200m race and 2nd in 800m race.

In under 14 boys 4x100 m relay, we won the 3rd prize. The team members were Noufal S (VIII B), Aswin R (VIII A), Akhil M Muraleedharan (VIII C), Said Mohammed N (IX A)

Under 17 boys 4x100m relay, the team members Gopi Krishnan (XI A), Ashik Abdul Rahim (X C), Sujin K.S (XI A), Mohammed Nihal (X C) won the 3rd prize.

Under 17 4 x 400m relay for boys the team members, Gopi Krishnan (XI A) Ashik Abdul Rahim (X C), Sujin K.S (XI A), Anandha Krishnan B (XII E) won the 2nd prize.

In under 19 boys 4x400m relay Anandhu Ajesh (XII C), Athul Pradeep (XII A), Adil Shafi (XII D), Kiran Biju (XII F) made a phenomenal win.

In the Venad Sahodaya Inter School Basket ball Competition conducted by Navajeevan Bethany, Nalanchira, Trivandrum, our school bagged the third position. Our school members in Venad Sahodaya were Sahal Fidu Sajeeb, Anandha Krishnan B, Abhijith, Akbar, Adil Shafi, Saradhi Suresh, Sherin, Faizan, Athul Pradeep, Madhava Raj, Amal, Ram Kumar.

In the Venad Sahodaya Football Tournaments conducted by Oxford School, Kollam on 23rd & 24th, our school was 1st Runner up. Our team members were Sayed Ali, Ananda Krishnan, Mohammed Niyas, Akhil Visakh, Adhil Shafi, Amal, Ayoob Moosa Mohammed, Gopi Krishnan, Fabi Krishnan, Mohammed Irfan, Dheeraj, Aadil A Rahim, Anoop, Adam, Nahas, Abu Thahil, Ashiq Abdul Rahim and Muhammed Sufiyan.

In the Venad Sahodaya Chess Competitions conducted by Bharathiya Vidya Bhavan, Manvila on December 5th. Nohin J Luke of class IX and Althaf Hussain of class XII won the 3rd prize.

Our students competed in the Venad Sahodaya Inter School Basketball, Football and Chess Competitions. They also participated in the Athletic Events held at Chandrasekharan Nair Stadium, Trivandrum, in all of which they brought laurels to the institution.

In the under 14 400m Race, Sahala stood 1st and 2nd in 200m race. Sabira S of class VII stood 2nd in 200 and 800m race respectively.

In the under 17 boys Anandha Krishnan of class XII won 3rd prize in 200m and 400m sprint event.

The Sports Captain Gopi Krishnan of class XI clinched the top spot in 1500 race. In under 17 girls shot put event, Nanditha B of class IX won the 3rd prize. In under 19 boys Race, Anandu Ajesh of XII stood 1st.

Tour

Experiential learning is an integral part of the curriculum. Educational tours, undertaken were to the following places.

1. KG - Happy Land on 24th November
2.I- IV - Amaze World on 24th November
3.V-VIII - Wonderla on 25th November

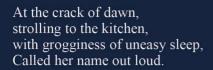
4.XI - Ooty, Mysore, Coorg & Wonderla from 28th November to 2nd December the Staff had a day out, of fun and togetherness, at Wagamon.

We have come to the winding months of the academic session and this year, as the new Principal, I have been exposed to new learning experiences, leaving me thinking of what best to be done and hopefully doing to the best of my satisfaction under the guidance of Hon'ble Senior Principal Mohammed Haroon Sir, Accounts Officer Siddiq sir, Co-ordinator Prof. Majeed sir, Vice Principal Sulekha Premnath Ma'am.

I do hereby extend my sincere gratitude to the Management who rendered their unlimited support to the upliftment of the students and in all the endeavours taken up. I also thank the management to have believed and given me the opportunity to serve the institution as the Principal, with dignity in its real sense. It gives me immense pleasure to have taken the lead for the academic year with due support from the teaching and non – teaching staff in the smooth run of all academic and non – academic related events.

T.K.M.C.P.S throws its portals open to all those who aspire to get meaningful education from it. Opportunities provided here unlock the innate potential and let it fly out in vibrant hues. We mould the students to be self respecting and socially productive individuals, who will contribute in a big way for social development. We foster leadership qualities in our young wards, thereby providing them chances to whet their talents and hone their skills enabling them to fit into the global scenario.

ANNUAL REPORT

The usual clattering of plates missing The aroma of hot morning dishes absent and most important of all, the sweet smiling face.

The sinking heart Caught in the twist of a disturbing memory The faint sound of someone hugging her and weeping into her shoulders echoed ...

'Mom is no more dear'
Yes! It is true, she left forever.
Truth hit her hard,
'With a lot of people soothing her,
from dawn to dusk'.

But realization came rushing to her, 'things will not be the same again'.

Where are the hands that put everything in place? Where are the morning prayers that filled the room?

Where is the sweet voice that called out to her? And where is the one whom she called 'MOM'.?

Beevijan

XI

INDIA OF MY DREAMS

India, the land of colorful festivals, great food, and endless beauty. Millions of foreigners flock to our great country every year, for a good many reason: ayurveda, sightseeing, business for multi-national corporations — the list is diverse, and endless. This is India, to a foreigner. But what they ignore behind the glam & splendour, is what slowly torments an Indian's mind.

For every skyscraper, there are multiple slums; for every exquisite, Indian cuisine restaurant, there are hundreds of unhygienic food 'dhabas'; and for every clean politician, there are thousands corrupt.

To make it plain, India is still developing. Our nation has a long way to go. While not as bad as the sub - Saharan countries, India is not exactly in a position to call itself a superpower. Corruption is rampant, police brutality and poverty is an everyday sight. We have grown so acclimatized to the prevailing conditions, that we Indians have the audacity and heartlessness to call slums, an 'eyesore'.

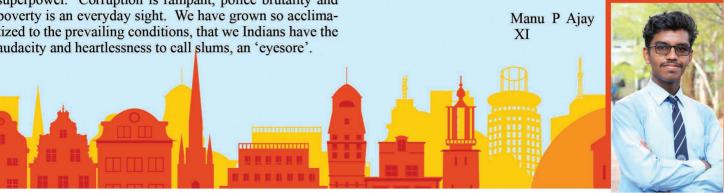
Any other nation would have given up if not for the perseverance and power of the people, India would be a third world country, neck deep in anarchy. What does this mean? It means that we can carry on. Our dream of a powerful India, a nation which cannot be ignored, will be realised.

India of my dreams, is a beautiful land, where concrete buildings blend in seamlessly with the foliage. It should be an unprecedented venture by the government—wildlife conservationist must join and cooperate with the government in this regard. The cleanup of our rivers could be facilitated alongside.

Next, we must get rid of poverty. Most of this can be eradicated by employment, to the second and third sectors.

A great dream of mine, is to witness the wholesale export of India's cultural products. Imagine Bharathanatyam in the Madison square Garden!

Of course, all India needs is time. India still has enough. At the present rate of development and the public image constructed by our Prime Minister Modiji, we will certainly reach the pinnacle of development, before the rest of the world.

FOR EVERY MOM.....

Oh! My dear. Do not go there! some danger, I feel;
Says every mom in fear,
Who claimed to have much tear.

Each and every breath for you to make it breathe throughout. Each and every watchful night;

Ajinu Fathima

Always in a mess to feed her beloved despite her raging crave.
At last a phase arrives;
When the counter has to be done.

But mom's angel just feels it awful It tastes absurd for her; till the wheel of fortune dawns on her, Which fades her greenness.

Mom's darling has then attained Her departed mother's ailing heart and age Who leaves her pillow always wet; Behind her wrinkled face.

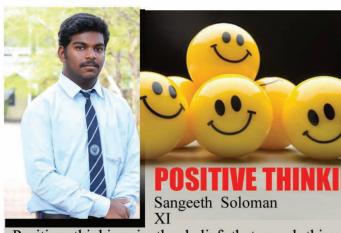
SOMETHING CALLED LIFE

The way I got to understand it is actually kind of funny but it changed me.

As per the daily routine I get up early and wait for my school bus. I get there quite early because I don't want to miss my bus. So what I do when I wait there is to observe people. There a bird caught my attention. It was flying carelessly and alighted on a magnificent tree. It was so beautiful that I lost myself into it. When I was looking at the tree I saw that its leaves had all turned yellow. One glossy yellow leaf was making its way to the ground below. You might wonder what made me run behind a fallen leaf. It has to do something with our life. Days in our life are falling like leaves from a tree. Each day we close our eyes to sleep, the day we lived flies away like a dead leaf. And just like the leaf gets buried in the soil, our time on earth decreases. Life is just like that. We may not realize that each day, the time period vested on us to live our life on earth, is diminishing. So many of us take life on earth for granted.

I am not convincing you to 'live – your – life alone – and – ignore – your - responsibilities,' but to make use of the life you are gifted with, to go after your dreams, making them successful and feel proud of yourself each day when you go to sleep.

Positive thinking is the belief that good things will happen and that one's effort will be crowned with success. It is something diametrically opposed to the negative thinking which is being fearful, apprehensive and unsure of success in efforts. Positive thinking is based on optimism, hope and belief that hard work is never wasted.

The effects of positive thinking are magical. Psychologists believe that nothing gears up people to make whole hearted efforts to perform some task as positive thinking. The feeling tones up every muscle of the body and activates every nerve for the perfect co-ordination between the body and the mind to do the job. When hope enlivens a human being, his / her efforts become focused and earnest.

Positive thinking helps a person find a way in a difficult task or a tough situation. He starts feeling that something can be done to overcome the difficulties that are looming large at that moment. It is said that a serious person finds a way, while an idler finds an excuse.

The difference between those two is that of attitude – of being hopeful or being without hope. A person who keeps hopes alive gives himself a chance to succeed, however difficult the task is. On the other hand, a person who loses hope can never make a wholehearted effort.

It is said that life is not a bed of roses. Each person has to face difficult situation in his life. If one becomes fearful and apprehensive of the results, feeling of frustration, depression and disappointment will enter his mind and hinder his normal faculties of working. He may even end up poor than he actually is. Positive thinking builds will power. People have reached dizzy heights by sheer will power supported by hard work. 'Where there is a will there is a way' is not an idle – statement. It contains a lot of substance.

It is absurd to mention here that a lot of positive thinking with no amount of effort will lead to success. Applying wrong methods even with positive thinking will lead to failure.

The role of teachers in building up the confidence level of students and telling them about the importance of positive thinking is also vital. Teachers encourage hard work by appreciating and rewarding those who make it. In the modern age of science, there are many other ways like yoga, meditation, exercises, reading inspiring books which can relieve us of tension, worry and make us relaxed and hopeful. So friends be positive.

IMPACT OF SOCIAL NETWORKING SITES IN PRESENT GENERATION

What is Internet?

It is a global system that interconnects, the various computer networks in various parts of the world.

What is social networking?

Social networking is grouping of individuals in various categories like schools, college, work, rural region etc.

ing of individuals in various

Aleena Beegum

RI

XI

All are interrelated in some or other aspects.

Anything in the world can be used for a good / bad purpose. But the negatives are more often highlighted. The same is the case with internet as well. Internet is a good facility through which we can get the world at our finger tips. On the other hand it is one of the easiest sources to be misused. The sites provide good way of communicating with people It helps to keep in touch with our old classmates or relatives who we miss in the busy schedule.

It also paves way for some good friendship that helps us to keep our lives going. However the above facts describe only the positive sides. It has negative sides too, just like a coin has two sides. Every contribution of the world, have two sides and it depends on how we use it. While surfing on the net, many problems arise. People are often addicted to the social network sites like FB, Twitter etc. They like to be in front of it all time. They are quite unaware of what's going around them. Some of the people use social network to spread terrorism and attack the youth to their point of view. Some misuse the personal feelings of people as they may try to sell our feelings or tease us.

We must not develop the notion that all social networking sites are bad. Actually, they are good, but we should be very careful while handling it. We should never post unnecessary or personal information on FBs and Twitter. These might be misunderstood misinterpreted and misused. So limit your use and know your contacts well. Remember "Don't always follow the world."

AS I FLIP THESE PAGES

I look upon this vortex.
As I dive I do slip.
Slip into a Reminiscent Frame.
All that's left is a photograph.
Cultivated hunger
Motivated anger
Guide my path
As I climb
Just some contents, no labels,
People railed at me.

Sea

Not a second I wasted
Waiting was wasting for me
I am Broken.
Still, I won't fall.
Even when all of me is lost
What's left is a photograph.
When I do stare upon this vortex,
Haunting the castle of my mind.

Sean J Kurian

Oh no!
There they smile at me.
Oh this photograph, time Frozen.
The clock struck at happiness.
Time forever frozen still.
Remember, inside these pages
as I hold you closer
As our Eyes meet
I keep it deep within my soul.
Oh, I will remember
I wont try to look so wise
Won't cry cause I know I'm right

I won't cry with fake fears
This moment, will I get back.
When this moment is all we are.
Though it flickers.
My memories are built on fire.
Now all that's left is this album
All that's left is the photograph
Eyes never closing, hearts never broken
Time forever frozen still.

LOOKING BACK

When I look back at my twenties, I see it filled with regret.
The chance I got were plenties,
But the ones I took add up to a small set

When I had the chance to follow my passion, I refused & went after false hopes.
Expecting to build myself a Mansion,
Today I run miles to reach my daily needs

All the people I hurt at that age, I could have ended their hate with just a simple 'sorry' I would have had a few more friends in my page, Now I look out for enemies, to add to my worry,

The person I could have had for life, I chose to neglect her for my evil ego Now she lives in a cottage as my best friend's wife While I hope with my pain alone, to let go.

Before I go down onto the bravery, I wish to rectify my mistakes any way. To add colours to my remaining days!

Adnan Ansari XII

Life's true gift lies in your freedom to design it beautifully. You have the power to change your life the way you want it to be, create a new world where you can explore and be different. The woman who follows the crowd will usually go no further than the crowd but the woman who walks alone is likely to find herself in places no one has been before. Each time, you get to chase the opportunity to fill your days with meaning you live your life the way you choose.

Every night we go to sleep peacefully without even thinking about not waking up tomorrow. You set your alarm the night before despite not knowing what tomorrow holds, that is hope. We often use the words, 'I lost when in fact you don't even know what it means. If we ever failed in an exam or messed up a job interview or missed an important meeting or even just woke up late, instead of trying to realize why it happened, we curse overselves for being a failure. We don't realize how insensitive and pessimistic we are. We consider this to be a terrible situation but we fail to realize the beauty of life in small happiness.

Psychiatrist and holocaust survivor Franker once wrote, "Life is never made unbearable by circumstances, but only by lack of meaning and purpose." For most people, feeling happy and finding life meaningful are both important and related goals. But do happiness and meaning always go together? In life we often face some difficulties. No road is smooth sailing, there are always speed breakers which slows us down but once we cross them we fly like the wind. This is why life is a journey not a destination.

According to my beliefs, disappointments have been true source of the greatest genius, inventions, creations and success. Disappointments force us to think, listen and make radical changes in our lives. Tragedies bring into life the self within us that we never knew existed. Some of the disappointments in life will help us realize the extent of strength we have. Its nature's way of teaching us lessons necessary for us at the particular moment. Like Shakespeare said in Julius Caesar, in the words of Brutus, "we are underlings." Everything good or bad that comes into our life is because of who we are. We attract not that we want but who we are and if we are to attract better people and circumstances, we must build those qualities in ourselves. We must become one with our ideal dreams and desires.

Finding your dreams and completing your journey is what life is all about. The Nobel prize winner Marie Curie once said "Nothing in life is to be feared, it is only to be understood. Now is the time to understand more so that we may fear less."

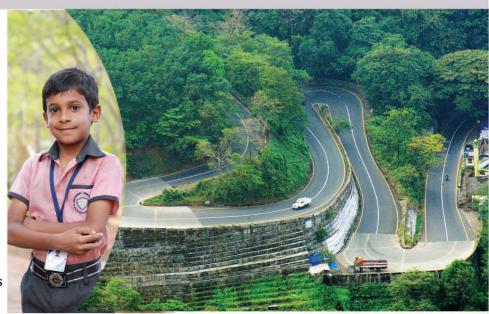
Live without fear of stopping, use those brakes and create a life unforgettable by all.

LIFE IS A JOURNEY, NOT A DESTINATION

Suhana Siraj XII

A TRIP TO WAYANAD

During my summer vacation I went to visit Wayanad district along with my parents, grandmother and brother. Wayanad is a beautiful place. We saw many hills, lakes, rivers and tea – estates. The climate was cool. We visited Pookotto lake Banasura Sagar Dam and Kuruva Islands. I enjoyed my trip very much.

Ishaan Riyas

THE SECRETS OF THOSE ACHIEVERS

During a research experiment, a marine biologist placed a shark in a large holding tank and then released several small bait fish into the tank. As you would expect the shark quickly swam around the tank, ate the smaller fish. The biologist then inserted a strong piece of clear fibre glass into the tank as a partition, creating separate areas. She put the shark in one and put the bait in the other. Again the shark quickly attacked. This time, however it only slammed into the divider. It kept trying every few minutes but to no avail. Progressively the shark got less aggressive and made fewer attempts to attack and eventually got tired and simply stopped attacking. The biologist then removed the divider, but the shark didn't attack. It had become conditioned to believe that a barrier existed between it and the bait fish. So the bait fish swam wherever it wished, free from harm. Many of us after experiencing setbacks and failures, emotionally give up and stop trying. Like the shark we believe that because we were unsuccessful in the past we will always be so. Life is a race that is all about winning. But winning is not the only end – point. In life we should understand that no one has ever made great achievements on the very first day. In life we should wait with patience, and just keep giving our best. Hard work pays, so we shouldn't be disheartened by failures. What will help us mark achievements is self confidence. If we believe we can work wonders. So we should believe in ourselves before expecting others to believe or support us.

Abhila Prabhakar

From the early civilization days, human beings believed in culture. Every society practiced one or the other form of art or craft

Despite rapid industrialization of the world, the rural communities continue to be the real flag bearers of our heritage and traditions. Ironically the developing and under – served rural population is actually the ones still practicing the ancient cultures of the world.

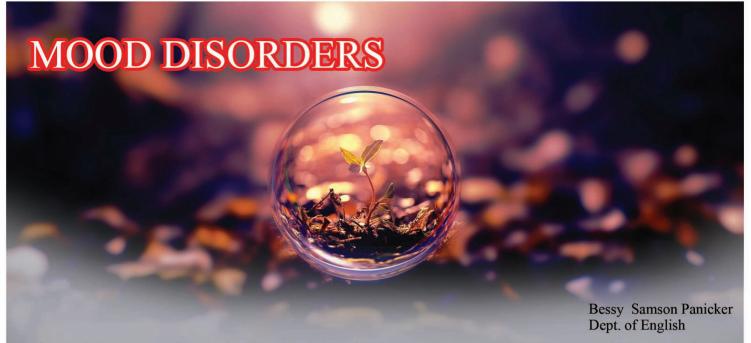
Sadly, with the increasing urbanization, traditions and cultures are fast eroding. Increasing living costs and urban aspirations for a convenient life, brings the rural population to the cities. In the process of migration, the ancient practices are either looked down upon as 'backward' or are forgotten.

"Culture is a way to bond with the nature, divine and our fellow human beings." Government and social organizations in different parts of the world are making parts of the world one to preserve many of the dying traditions and cultures through initiatives, funds and support. Yet the urban migration continues and communities practicing these art forms for centuries, do not find a profession to meet their aspirations of life or bring them at par with the global advancement.

SUSTAINABILITY OF TRADITIONAL ART FORMS

Vandana V X

The mood disorders are characterized by wide emotional swings, ranging from deeply depressed to highly euphoric and agitated. Depression can occur alone, as in major depression, or it can alternate with 'mania', as in bipolar disorder. Depression is linked to the increasing rate of suicide. Major depression is a mood disorder in which the individual is deeply unhappy, demoralized and bored.

A person with major depressions shows changes in appetite and sleep patterns, decreased energy, feelings of worthlessness, problems in concentrating and guilt feelings that might prompt thoughts of suicide. For example, Patrick (an imaginary name) had been depressed for several months. I found that nothing cheered him up. This depression began when the girl he wanted to marry decided marriage was not for her, at least not with Patrick. Patrick's emotional state deteriorated to the point where he didn't leave his room for days at a time. He kept shades drawn and the room dark and he could hardly get out of bed in the morning. When I tried to talk he managed to leave his room, he had trouble maintaining a conversation and he felt exhausted. By the time Patrick finally contacted his college counseling centre, he had gone from being mildly depressed to being in the grips of major depression. (This is one of my personal experiences). For many individuals, however, depression is a lingering, exhausting experience that can sometimes be severe enough to weaken ties with reality.

Depression is so wide spread that it has been called "common cold" of mental disorders. More than 250,000 individuals are hospitalized every year for the disorders. Students, Professors, Corporate Executives, laborers – no one is immune to depression, not even writers Ann Sexton, Sylvia Plath, F. Scott Fitzgerald or historical figures like Abraham Lincoln, and Winston Churchill, each of whom experienced major depression.

A man's lifetime risk of developing major depression is approximately 10 percent. The risk in much greater for a woman almost 25 percent. Infact, depression in the most common psychiatric diagnosis for African American and white women.

Around the world, depression occurs more frequently among women than among men. The female – male ratio ranges from 2:1 to 3:1 in most industrialized countries [Depression Awareness, Recognition, and Treatment Program, 1987, Nolen Hoksems, 1990]. Three explanations of the sex difference in depression are the following. (i) Women are more willing to seek help and, therefore, are more likely to be categorized as having depression.

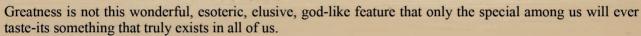
- (ii) Biological differences may exist between females and males that predispose female to become more depressed than males.
- (iii) Psychological factors like different rearing environments and different social roles, lends favorable economics and achievement opportunities.

Some psychologists have also theorized that alcoholism may mask, or act as a cover for depression in man. Among the psychosocial factors in women's depression that were proposed by the American psychological Association's National Task. Women's depression is related to deep feelings instead of an action and mastery strategies. Abuse of women, unhappy marriages and poverty are the major causes. Careful diagnosis is critical in the treatment of women's depression. According to the women's Task Force, depression is misdiagnosed at least 30 to 50 percent of the time in women. Approximately 70 percent of the prescriptions for antidepressants are given to women, often with improper diagnosis and monitoring prescription, Drug misuse is a danger for many women.

Understanding the nature of women's depression is a complex undertaking and merits more attention. Perhaps the current effort to better understand women's depression will be successful and reduce women's pain and suffering from depression.

The separation of talent and skill is one of the greatest misunderstood concepts for people who are trying to excel, who have dreams and want to do things. Talent you have naturally, skill is only developed by hours and hours of beating on your craft. No matter how talented you are, your talent is going to fail you if you are not skilled. If you don't study, if you don't work really hard and dedicate yourself to bring better every single day you'll never be able to communicate with people with your artistry the way you want.

You don't try to build a wall, you don't set out to build a wall. You don't say 'I'm gonna build the biggest wall that ever. You say, I'm gonna lay this brick, as perfectly as a brick can be laid and you do that every single day and soon you have a wall. It's difficult, difficult to take the first step when you see how hard the whole task is. If you get your priorities straight it's really simple. You don't have to make a decision on what you are going to do, you've already made that decision ahead of time because passion and emotion in the moment is always going to give you the wrong answer. So if you do the maths ahead of time it's not an issue in the moment.

The first step, before anyone else in world believes, it is you who believe have to it. There is no reason to have a plan B because it distracts A. I think that there's a certain delusional quality that all successful people have to same. You have to believe that something different than what has happened for the past so million years of history, you have to believe that something different can happen.

The majority of people who aren't getting to places they want or aren't achieving the things that they want is strictly based on being outworked and missing crucial opportunities. All I have to say is 'if you stay ready, you don't have to be ready.'

Confucius said "he who says he can and he who says he can't are both usually right." Being realistic is the most commonly travelled road to mediocrity. Why would you be realistic? What is the point of bring realistic? Its unrealistic to walk into a room and flick a switch and lights come on. Fortunately Edison didn't think so. It's unrealistic to think that you are going to bend a piece of metal and fly people over an ocean in that metal. That's unrealistic. But fortunately the Wright brothers and others didn't believe that.

Our thoughts, our feelings, our dreams, our ideas are physical in the universe. That if we dream

something, if we can picture something and commit ourselves to it then that is a physical thrust towards realization that we can put into the universe. That the universe is not a thing that's going to push us around. That we are going to tend the increase and command, demand that universe become what we want it to be.

Make a choice. You just avoid what its gonna be, who you're going to be, you just decide. And then from that point the universe is going to get out of your way. It's water, it wants to more and go around the stuff. There is a flow of the universe that you have to learn to just get with.

Renee Sarah George

UNDER HER SPELL

She was fire.

Made entirely of burning embers
Her end and the beginning
that of a glowing star.
Her eyes filled with a light so rare
Told of mysteries unspoken
Of stories as old as time that we are made from And a smile that made one rated.

Almost as if.

Each of her mover
Cut through with a Sparkling in the ni
Leaving one awest
So exquisite was s
So pure
That for a lifetime
I am under her spe

That's all that one wanted of life
Each of her movements
Cut through with confidence
Sparkling in the night sky
Leaving one awestruck in her wake
So exquisite was she
So pure
That for a lifetime
I am under her spell
And will still be
Forever to come
And may be some more.

Sahla Santhosh Khan XI

A PAPER — BACK SALUTE

Athulya Raj - XI

The smell of fresh paint, the smooth texture of the wood-pulp-post processing, the endless stacks of paperbacks, the isolation & serenity one feels, - the view of my school library is a scene to behold. The tempting sea of letters within our arm's reach is as captivating as a box of chocolates.

The first time I set my foot in the library, I was confronted by a huge array of fictions, novels, short stories, magazines, newspapers and what not. My fingers itched to touch each and every single square inch of that Utopian end of the school building. I wanted to savour the beauty and brilliance of great authors who hold our hands and lead us to wonderlands that even Alice couldn't have imagined.

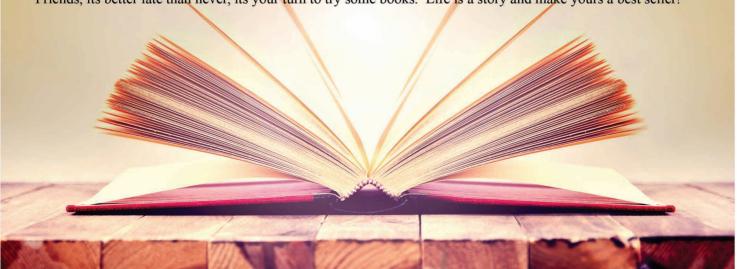
They not only give life to their thoughts but evoke emotions in their readers by showing the hidden beauty of life despite its harshness.

The one thing I learnt from my school library was that there is only one difference between fiction and reality – and that is fiction has to make sense.

No matter how messed up my days were and how tensed I was during 10th Board exams, there were Stephenie Mayer, Peggie Brook, Sheeja Jose, R K Narayan, J K Rowling, John Green, Chetan Bhagat, Tolstoy, Ruskin Bond and the rest, to befriend and console me.

Each story gives me the freedom and chance, that I never got and may never get, to live a life built on my own terms. Reading a book gives me such intense satisfaction you can also feel that but there is only one cost – time. You need to totally dedicate your time completely to absorb the story and I bet my life on this. The time you spend to read a book is totally worth it. Once you enter this haven of wisdom, you automatically become a part of it. The angels who welcome you there with a warm smile would surely make your day and there my sober life gets transformed into a magical one. I feel, If I'm Harry potter and this library my Hogwarts, but I wonder who might be Voldemort!

Friends, its better late than never, its your turn to try some books. Life is a story and make yours a best seller!

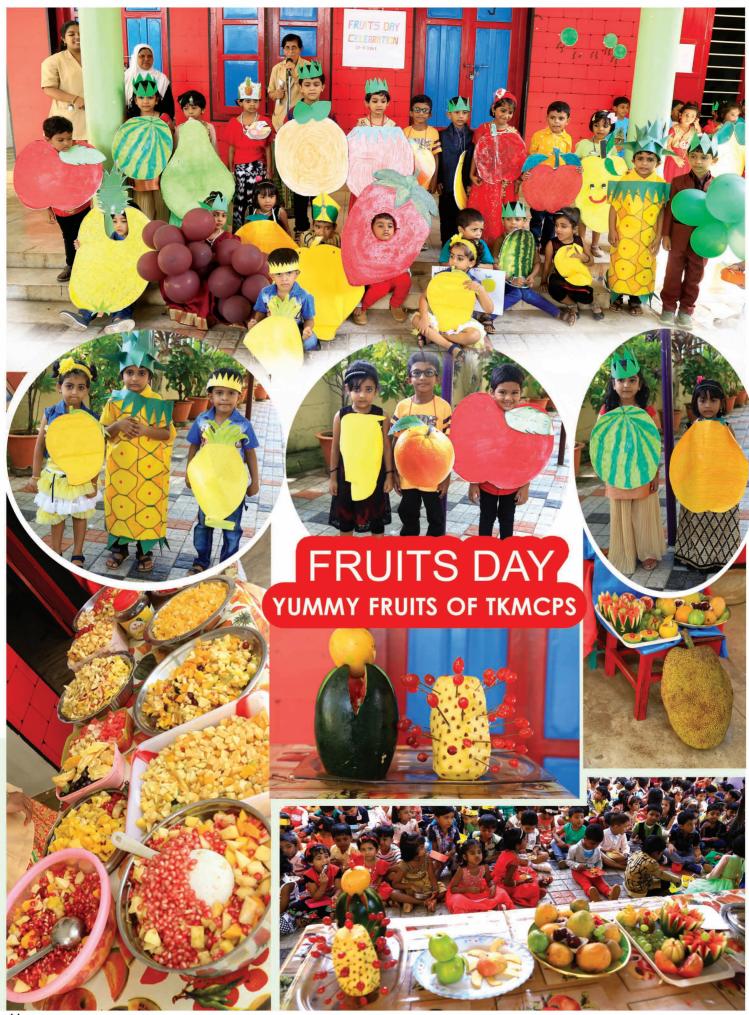

MAN KI BATH

CLEANLINESS DRIVE

FUTURE ASPIRANTS

INDEPENDENCE DAY

A big salute to all martyrs

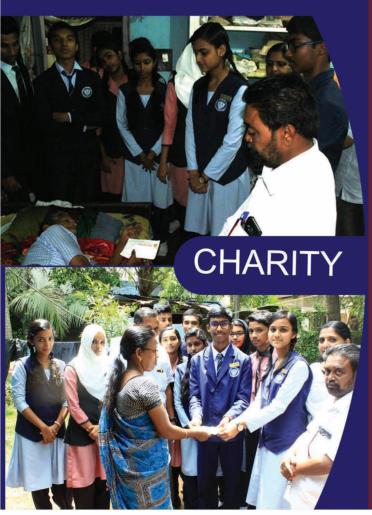

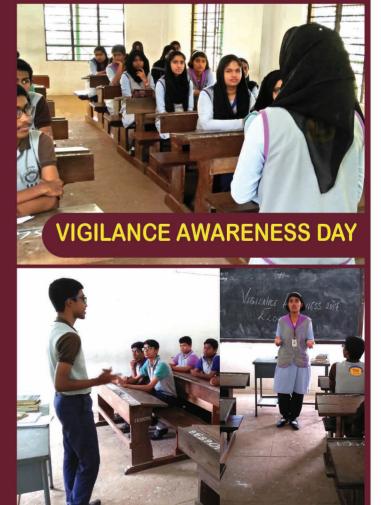

DONATE BLOOD AND SAVE LIVES

A big salute to all mentors

'MISSION STARTS HERE'

"Only if we take the responsibility and start this mission immediately, can we save our country."

Dr. Kashi concluded his words in the late night doctor's meeting. The minister and other officials of health department had requested him to take up the mission.

Dr. Kashi was really confused. He didn't know where to start from. He left his house in the wee hours of the morn. It was unusual of him to leave the hospital so late. Even though the meeting was over at 11.30p.m, he was not in a state of mind to leave the hospital as 5 more patients were admitted in the last few hours. He left the meeting hall and headed to the general ward. where people lay crouching even on the floor and the ward had a dirty air about it. He ran to the patients and gave them primary medical check - up and prescriptions. He gave orders to the nurse to shift the people who lay on floor to the next ward. The time was nearly 2.00p.m and he went to his room and collapsed on the chair. There were signs of weariness on his face. He didn't know what to do, and how to proceed. He recalled the issue of the new disease spreading all over the city was informed by the hospital authorities on the last day; taking a toll of 85. He knew that since he had been a skilled doctor, hope of all those patients, their relatives and moreover the ministry rested on him. He suddenly took his laptop and started browsing on this issue. He consulted his professors and senior doctors and came to the conclusion that the disease was first reported at Nemapuri, a nearby city, where a boy of 3 years came up with the symptoms and was dead the very next day.

The next morning he went to Nemapuri and started his investigation. He spoke with the boy's mother and found that her younger daughter also showed the same symptoms. He examined the girl and asked the lady what she had for dinner the previous evening. "Only a glass of milk," replied her mother. "Till now she hasn't eaten anything. I can't bear the pain, my son oh! God he is no more, and please doctor ... don't let my daughter die"

Dr. Kashi's face displayed no emotions. He was thinking hard. He examined the kitchen and found the plastic packet, labelled as 'Arogya Milk.' He collected the milk packet and headed to his private laboratory. After closely examining the packet and milk sample, he found that the toxic substance present in the body of patients exactly matched with that of milk samples. Now he knew where to start from. He drove his car to Arogya Diary farm and consulted the chief manager who gave him permission to examine the entire process of packing of products. He had utmost confidence on their cleanliness and was sure that no adulterants were used. Dr. Kashi collected samples after each stage of processing.

He headed to his laboratory and started his research. He found that the toxin was not present in the milk up to the process of packing; and he thought that his research was futile. But suddenly he was struck with an idea. He got a freshly packed milk packet from a nearby shop and examined the sample.

Now the samples showed the presence of toxic substance. He opened his laptop and started surfing for more information. He now could understand the real cause. The data said that the chemical reaction of milk with certain chemicals present in the plastic gradually

transformed into a toxic substance. The continued usage of the milk leads to rise in level of the toxin and gradually block would the blood vessels.

He suddenly passed this information to the ministry of health and hospital authorities. The Dairy farm was also informed on this matter. The next day the government declared a "ban on milk sold in plastic packets." His mission was not over. He had to save his patients. Soon he found that an antitoxin was discovered in America. With the help of the govt. officials the medicine was supplied at the earliest.

He spent his day in utmost happiness and joy with a confidence that 'Nothing is impossible' if you have the courage to fight back. And it was the beginning to a Healthy India.

In the 18th & 19th centuries, one of the challenges faced by the society was gender equality. Female foeticide, infanticide, sati, etc. were so common around different regions of the world that it was practised like a custom. Many revolutionaries like Rousseau, and Montesqueue wrote books inspiring the society that consequently led to revolutions which continued for years. After a slight understanding, the result of the revolutions became fruitful. So cities began developing. In the mid 20th century, Olympic games were conducted. The women of the time had fewer opportunities. But now, women are at the forefront balancing both family and social life without many hazzles.

However, the challenges for women still outlives in some nooks and corners of India as well as of the world. It includes less payment for women coaches, neglection by higher authorities towards women's rights in the arena of sports, exemption of great works by women by not properly rewarding or considering them and so on.

The need of the hour is a struggle for women's rights. "Educating a man is educating a person, but educating a woman is educating a family" said Jawaharlal Nehru highlighting the importance of gender equality. What may be cheered by a man may be achieved by a woman but what may be achieved by a woman cannot necessarily be achieved by a man. Participation of women can contribute immensely to the district, state and even for a nation's progress.

Let me emphasize that gender equality is of utmost importance for a nation's growth and that women are not merely homemakers, but individuals with infinite potential.

GENDER EQUALITY

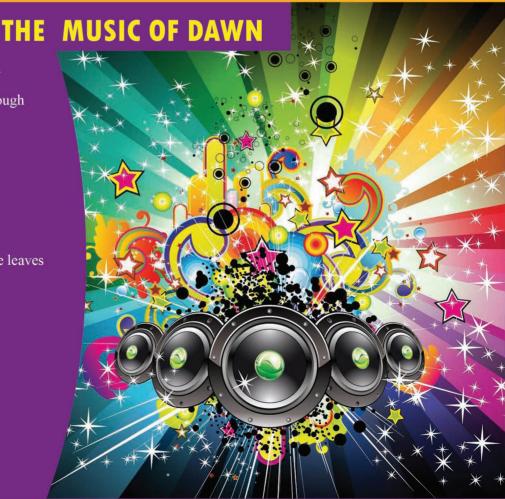

Muhammed Fais XI

The sky is cloudy, And thy ground a little foggy The old bird sings again and again Her heart open to have the day again The forests filled in morning dew leaves with droplets and flowers through The crack of dawn. the onset of all The chirping of the birds the eruptings of the herds wakes them all to live ahov The crimson shades of the sky seeming like one have dyed The trees swaying in the breeze, the bees busy buzzing in between the leaves flowers blooming in blue light with dazzling colours in day light. The silken language of the chimps The music of the dawn. The crack of the dawn, making the onset of all.

Afrah B Musaliar XI

MOTHER

My mother, sweetest in the world, Whom I seek for in every happiness of my life. The moulder of my soul, the composer of my emotions my first teacher, my mother. The heart of my family, the lamp of our solitude. She is always there in times of light and darkness. Complaintless, composed, lovable and forgiving it is always her, as she is a mother. She made me feel responsible. Helpless and desperate had never been I because she was always with me My strength, my mother. Peace, always her path Courage is always her power But her wealth always her family whom she likes to see happy forever.

> Reshma Raju XI

In the dim twilight through my lashes I found that red the blush of cheek the red of wine

A roaring eagle soaring up high through my lashes found I the red of Mars the divine red The star of joy shining bright in the eve of christmas found I, that glimmering red The foggy air
Saw I, a foggy red
Was that the velvety curtain
of the boggy?
A wailing in my ear
filling me near
Was that the wailing of joy?
Through my lashes
lying on the dusty red
The wailing grew on and on

A feeling of dying pain grew in me, Saw I a river of red The red of blood And the wailing never ceased

RED HUE OF EBBING LIFE

To, Martha George,

Mom, I should have told you something that I have mentioned at the end of this letter. I write this now and at this moment. I realize that it is too late. My heart is becoming heavier and heavier each day and is now capable of crushing me down to Earth. I am feeling so guilty and sorry for all my deeds. I still remember the day you came into my life. Me, a rag picker of five was adopted as your own son. I remember the man you fought with for me that day and later I realised that he was your husband. He left you behind with a rag picker boy. Now, I realize all the efforts you took on raising a simple child on your own. My friends called me an orphan, neighbors called me bad – blood. But still you addressed me 'son'. You were the one who taught me to love the Haters and care the poor. But still I screamed and quarrelled with you, making you cry many a times. As I grew up I became more a menace to you. But still you loved me with all your heart. I was not a good son to you. But you were the greatest mom in the world. You left your loved ones just for a rag picker and all the trouble you suffer because of the same. The day when I decided to join the army, I saw your eyes filled tears which rolled down over your wrinkled cheeks like crystal balls. You begged me not to leave you alone, but I'm a sinner, I didn't hear you and left you all 'alone'. I didn't reply to any of the letters that you sent every day, I didn't even open the envelopes of most of the letters till the last one. I read the last letter of yours while you were in the death bed. I knew that you had cancer and still I didn't come to see you. I left the great mother bird who had spread her wings of care and love over me. I'm a sinner. Still I wrote that I didn't get a leave. But mom, it was a lie, I have not even applied for one honestly. I left you because I saw myself as a burden to you. I didn't see the love of yours. All I wished to say is that I loved you mom and I love you more than anything in the world. Now all I wish you beside me, I miss you so badly. I was not a good son, I know. God please give me a chance to be a good son to my mother at least in the next birth, as I know that you are not alive to read this letter.

Yours lovingly

Adam George.

Ameen Shanavas XI

Anger, Sorrow, Loss and Pain Sung their swan songs about her head Behind her ran the blind lady with the weighing scales Then they tore her most precious scarf off And the black coats too!

The sacred drops from a mother's eyes Could not fix her precious scarf Stains of blood are better wiped With bundled stacks of paper!!

'The Queen, A cheat' cried her people 'And the palace, a dreadful unfair market' What shall she say to her parents When her guardians pulled the scale down?

Who shall fix the scarf for her? Who shall fix the scale for her? Behind her ran the lady with the scales What's left now? A marshy ditch to bury memories....

REMEMBERING ME

Those days when I was young.
The days when I tried my best
To study, to impress to be different.
I strove hard to be someone.
Now that I know, all was a joke

I thought that studying was hard I thought that a girlfriend was important. I thought that having friends was fun Now that I realize all was temporary

I would look upon life as a time of enjoyment I would go out with friends and dance till I could. I thought that I could control the whole world. Now that I know, all was wrong

I believed that I could be someone in life My parents told me I would achieve something With my life as an example I could tell That all were lies, you had to do it on your own.

I posed as a messenger.
I responded as a medic
To many below, showing them
My experience of life.

Now I guess, experience is the best teacher I still miss my classroom.
And my teachers and friends.
Some adviced me, some thanked me,
Some showed me, some guided me.
All that I know, is that I could not decide

I had two roads ahead of me, One to my calling And one to my destruction, Now I think that I chose wrong. But then no choice is wrong, it is how we perceive them.

I look upon those old days, Trying to think about my dream, But what's a dream without a dreamer. I wasn't willing to follow what I wanted.

Only if I had one more chance! Strive for what you want in your life Fix your aim as a moving target The closer you come, the farther it moves,

But try.

My life is my lesson
Let yours, be your own
It teaches you something
You acquire what you want,
That's the cycle of life
It guides you to the top
If you are willing to follow.
Till what you strove for is achieved.

Ameer Safarulla Khan XI

THE ROCKING CHAIR

There it lies
Still wrapped in love
A fortune to posterity

There she used to sit
An adorable grandmother
Of a dozen cute dolls

Tender eyes of a gazelle Silver wavy locks Sunbeam radiating lips A cozy nest of bed time stories

That was she...
Mother of five
Grandmother of a dozen
An epitome of peace.

Saintly words and worldly wisdom Philosopher and guide Mother and teacher A bundle of joy to see ...

The Rocking Chair she sits Rocked on and on Delightful to hear her tinkle Soft and tender.

Stories of valour, kindness Love, affection and empathy Flowed with ease From her treasure chest
Radiating the warmth of love
Inhaling the perfume of her affection
The Rocking Chair holds her close
Never parting the story teller.

Time watched its chance Fate saw its turn

Snipped off that fine thread Snatched her to his paradise A story teller to him too ...

The Rocking Chair still feels The warmth of her love The tinkle of her laughter And rocks on

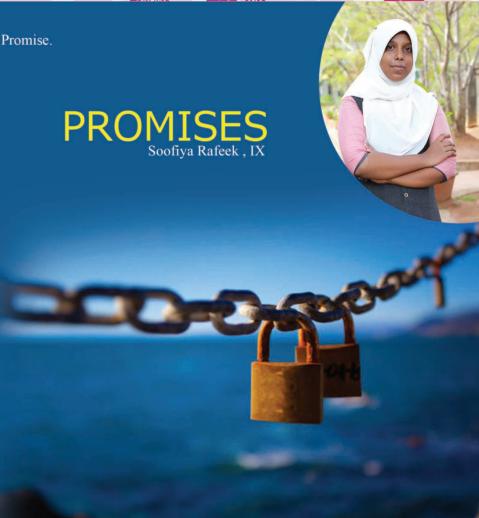
Ms. Ragi Rajan Department of English

Promise Promise Promise. Until I leave the world I don't know whether I could accomplish my promises.

I have a promise to my parents, To my brother To my world but now. I doubt whether I can keep my promise.

I have a promise to my friends To my teachers To God but now I am upset whether I can fulfill my promise.

I can see great
expectations about my promise
In the eyes of my parents
I am tensed whether
I can accomplish my promise
I can hear the beats of
my heart telling me
you can ... you can
oh my God!
I beg you, please give me
some days more
To accomplish my desire.

THE WEB OF EXPECTATIONS

Jude Jose – XII

At the age of three, when his relatives saw him playing with a screw driver and interested in pictures of various machines and their working, they told his parents, "Your son will one day grow up to become a brilliant engineer."

At the age of eight, when his friends were out on the grounds having fun with their own friends during the school vacations, he was inside an old musty classroom of a coaching center, learning abacus and other techniques that would speed up his mental Maths skills.

He was made to believe by his parents that his friends were "wasting time by playing" and that "success began from a very young age."

At the age of thirteen, when his friends were wondering what was high school life like and fantasizing about what would they probably end up taking, his path had been already set when his parents enrolled him for entrance classes at a leading coaching institution that did classes on all weekends.

He forgot about what it's like to have some 'free time' and 'chill out with friends.'

Then his 15th birthday was over and he was nearing the end of 10th standard the big year ... the 'Board Exam' year. He had put on a lot of height, was thin and had dark circles under his eyes. But that didn't worry his parents because much to their delight, he scored high marks in all the examinations and became the topper of his batch, rightly to what they had expected of him.

Praises and medals were heaped upon him in a grand farewell function that was held for the outgoing students of class X. Crowned in all the medals and the glory, he sat in the audience with his parents, listening to the small farewell speeches of his other batch-mates who had also managed to fare well for the exams.

As they talked and remembered the good and fun times they had with their friends in the school, all he could remember was going through the pages of the books he studied and the time he spent inside the dusty classrooms of the coaching centers listening to the long boring lectures given by his 'professionally-trained' teachers.

Two more years passed. He was eighteen now and had graduated from high school by being the school topper again. He wrote the entrance exams and bagged a rank within the top hundred and took up engineering according to his parents' expectations.

At the age of twenty five, he completed his studies and got a good job. He graduated from college as a topper and even made it to the headlines of some newspapers for his glorious achievements.

Even though his friends and family were happy, he didn't feel the same. He wanted to feel happy but he couldn't. And for the life of him, he couldn't figure out why.

At the age of twenty eight, keeping in accordance with the all the customs, expectations, social rules and traditions, he got married to a girl who had been chosen for him by his parents and relatives who belonged to the same caste and religion as he had.

They never bothered to find out whether he was happy with the choice. They never bothered to ask his opinion. They assumed that he was happy when he gave his approval.

They never found out that he said 'yes' just because he didn't have the choice. They were oblivious to all of these.... these people who put social norms before heart

Nevertheless, he led a happy life with his wife and was blessed with two children. Years passed, they grew up and completed their studies and it was time for their marriage too.

His loving relatives took the business of marrying his daughters into their own hands. But by now, he could feel the web of expectations holding him tightly to its strands. He could feel it making him feel weak and powerless and turn him into a mute person.

He went back to the times where he had lived his life according to the wishes of his loved ones and saw how miserable it made him. Seeing his daughters, he was suddenly filled with an urge to take action.

Halting his relatives, he asked them if they were happy with the proceedings and if this was what they wanted right now. The daughters, astonished with this newfound freedom, expressed their wishes and it was evident that marriage wasn't certainly their priority right now.

So he let them be and put a pause on the marriage proceedings of his children which caused a huge discomfort among his loved ones. They told him that he was 'breaking the tradition' but he couldn't care less. Somewhere inside him, he felt a voice telling him that he was doing the right thing and that was all he needed because it was the first time he heard the voice inside him speak in his own voice. Before that, the voice inside him had been the voice of his father, mother and the voices of his loved ones and that never felt right.

After a few years, one of his daughters did marry. But this time, unlike him, she had the choice to marry the person she liked and she was happy with the choice she made. As a father, that was all he needed and he couldn't help but feel happy. It was as if something was loosening around him and liberating him.

At the wedding, when he handed over his daughter to her husband, he saw that she was the happiest person in the world that day. It was real happiness and entirely different from the one he had on his wedding.

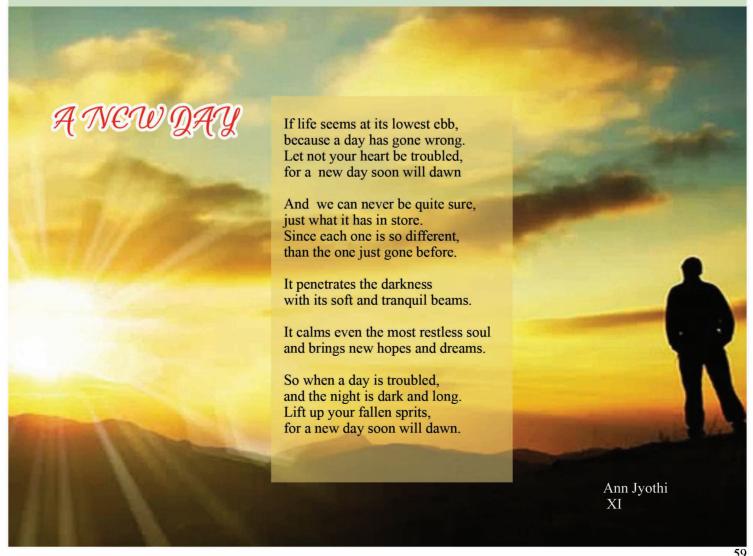
Many years passed after that. Old age settled in. He now led a quiet life with his wife. He caught up with some of his friends from school. Even though they never had the success he experienced during his life, they still managed to lead a very happy and content life. They followed their dreams

and spent each day of their life doing what they loved and that made their lives altogether joyous. Looking at their lives, he often regretted that he had been too late in speaking out and taking control of his own life. At times, he felt that he had led a life that he didn't want to lead at all. Because when he looked at his friends, he realized one thing:-

They had lived while he had survived.

But it wasn't too late to change now. In his old age, he was finally doing the things he always wanted to do. He didn't have to fear anymore about the expectations being put upon him.

He had broken himself free from the web of expectations.

WINGS OF FIRE - A REVIEW

Reha Nasveen, XI

Wings of Fire is an autobiography of APJ Abdul Kalam covering his early life and his work in Indian space research and missile programs. It is the story of a young boy Kalam from a small and humble background who went on to become a key player in Indian missile program and later became the President of India.

The initial chapters of the book were very engaging but it tended to drag a bit towards the end.

The initial chapters gives us a vivid description about our country during 1930 - 50 and also provide glimpse of religious harmony in our country which is unfortunately not here now. In the book, Kalam quotes the words of Swami Sivananda whom he met after his failure in the interview to be an officer in air force.

'Accept your destiny and go ahead with life. What you are destined to become is not revealed now but it is predetermined.'

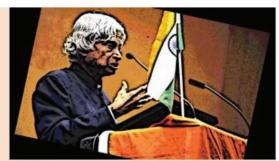
These words are really inspiring can be applied in our lives too.

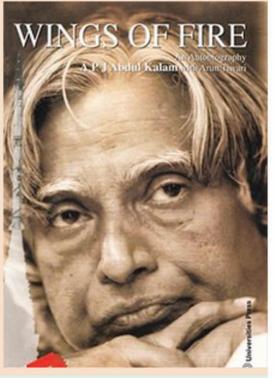
In the following chapters of the book we learn how Kalam started his career in ADE and was involved in hovercraft designing. He also worked in Indian Space Research.

The book covers a lot of behind the scene information and technical details about India's satellites and missile program. It can grab the interest of technically inclined readers. Through Wings of Fire, we come across some brilliant people who worked behind Indian Space Research such as Vikram Sarabhai and Dr. Brahm Prakash.

One thing that stands out throughout the book is Kalam's optimism. Even though he held many high ranking positions in many organizations, he rarely mentions about the corrupt practices of the leaders.

According to me, the secret to his success is his ability to ignore negative things around him and concentrate on the positive side.

HOW TO PLAN YOUR SCHEDULE?

The reason for you, reading this particular article is a sign that you are a keen student who needs a guidance on how one can plan your exam schedule. 'A goal without a plan is just a wish' This reveals the importance of planning if you have a goal to score good marks. Don't panic, this is why today, I am here to help you through this article.

While everyone thinks that it is stupid! Studies have shown that, the surroundings of a student is very important for him to concentrate on whatever he is into. Some people like utter silence, while some like background music, so try what's best for you and go for it. Try to give yourself enough time to study your exam portions. Don't leave it until the last minute. While for some students it do seem to thrive on last – minute cramming, its widely accepted that this is not the best way to approach an exam. So give yourself enough time!

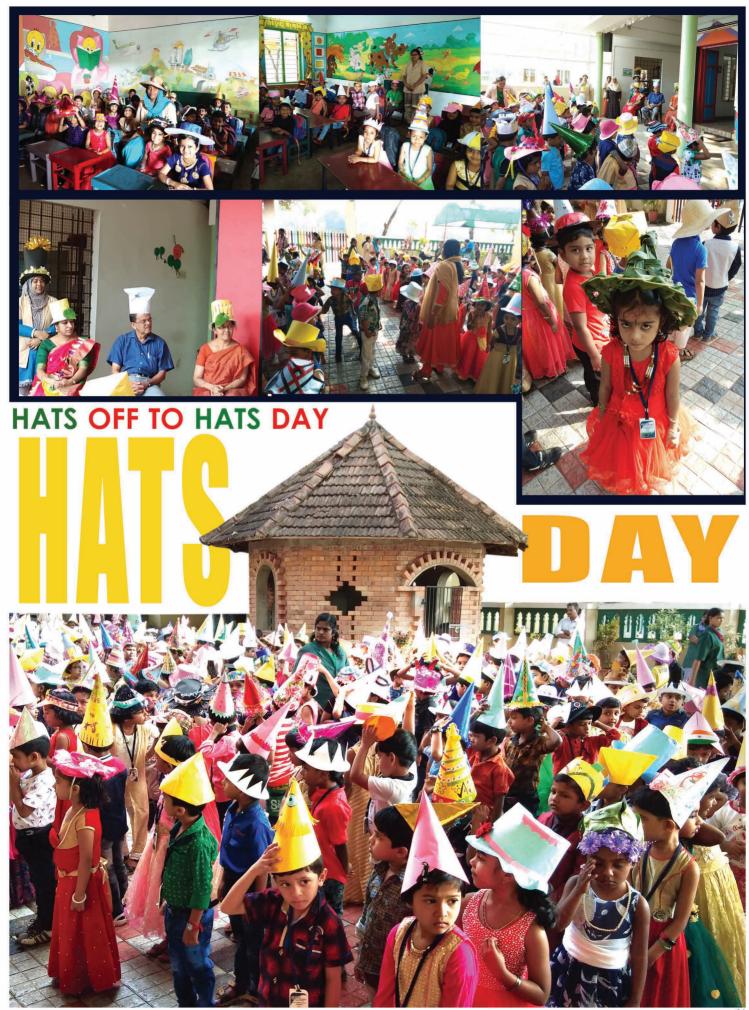
For some people it is better to mug up each and everything from textbooks while for some, making brief notes like flowcharts and diagrams may help better. Scientists have proved that brief notes and diagrams help our brain to remember a particular topic more efficiently.

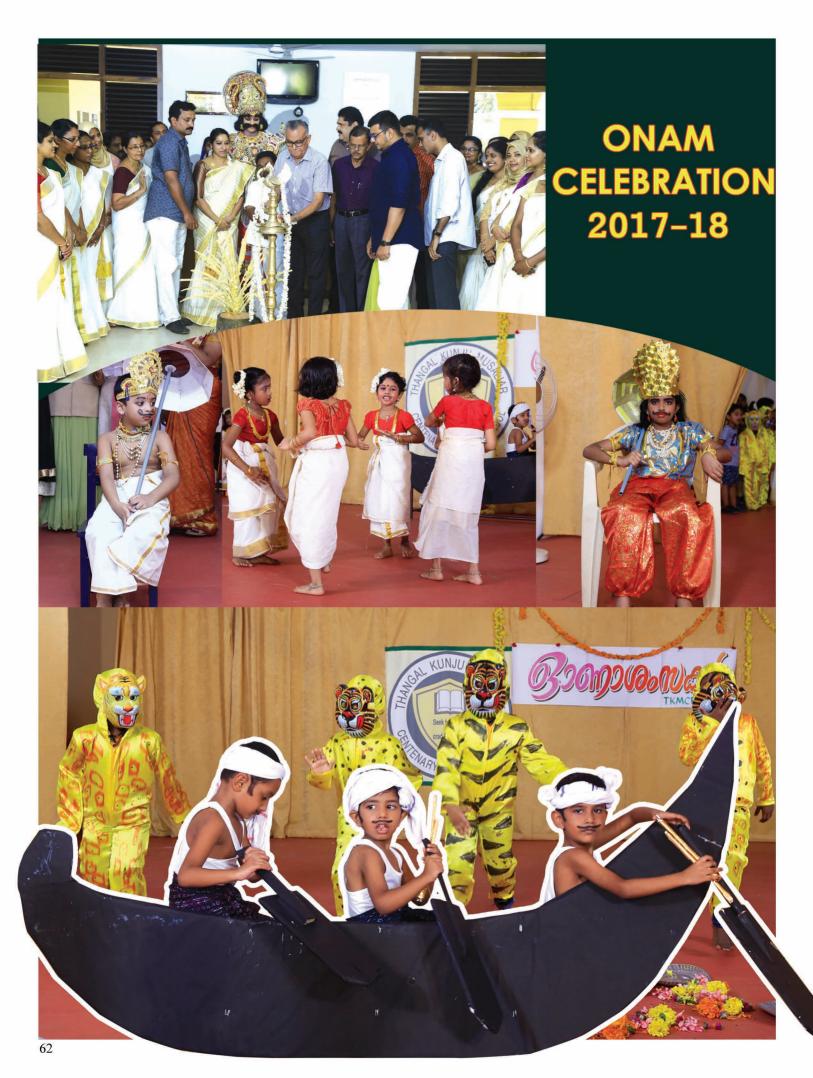
Its very important to work out some of the old versions of the question paper so that you get a brief understanding or an idea of the exam patterns. So start digging up the oldies! Although everyone seems to think group studies with your friends would be a happy get-together and as an utter nonsense during exams, studies have shown that group discussions can lead you to score better. When on group discussion, you may have questions that the others have the answers to and vice versa. This can bring a large impact on your study routine.

Finally, make sure you get everything ready well in advance of the exam – don't leave it to the day before to suddenly realize you don't know the way.

Hope, that this article would help you to attain the scores you have longed for. Best of luck to all.

Sumaya Khader XI

WOMEN EMPOWERMENT

IF YOU EDUCATE A WOMAN, YOU EDUCATE A SOCIETY

വാർദ്ധക്യം എന്ന ശാപം

കാലം കവർന്നെടുത്ത ആരോഗ്യവും അന്യഥാ നഷ്ടപ്പെട്ട സുഖസൗകര്യങ്ങ ളുമായി മരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവർ – ഇന്നത്തെ വൃദ്ധജനങ്ങൾ. അവരിൽ പുരു ഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഉണ്ട്. പണക്കാരും പാവപ്പെട്ടവരും ഉണ്ട്. ഉന്നതമായ ഔദ്യോഗിക പദവികൾ അലങ്കരിച്ചവരും പാവങ്ങളുമുണ്ട്. അവരെ കൂട്ടിയി ണക്കുന്ന കണ്ണിയാണ് വാർദ്ധക്യം.

വിവരണാതീതമായ പ്രശ്നങ്ങളാണ് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ വയോജനങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ബസ്സുകളിൽ മുതിർന്ന പൗരന്മാർക്കു മാത്രം എന്നെഴുതിയ സീറ്റുകളിൽ മിക്കപ്പോഴും ഇരിക്കാറ് ചെറുപ്പ ക്കാരാണ്. കമ്പിയിൽ തൂങ്ങിപ്പിടിച്ചുനിന്ന് ആടിയുലയുന്ന അവശജന്മങ്ങളേക്കണ്ടാൽ കണ്ണടയ്ക്കുന്നവരാണ് അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും. "അമ്മാവന് വയസ്സുകാലത്ത് വീട്ടിലിരുന്നുകൂടേ?" "മുത്തശ്ശിയെങ്ങോട്ടാ? വിരുന്നിന് പോവുകയാണോ?" എന്നിങ്ങനെ പലതരത്തിലുള്ള പരിഹാസപരമായ ചോദ്യങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും അവരെ സങ്കടത്തിലാഴ്ത്തുന്ന കാഴ്ച ഇന്ന് സാധാരണമാണ്. വാർദ്ധക്യം പീഢനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങുവാനുള്ള കാലമാണെന്ന് പലരും അഭിപ്രായപ്പെടു ന്നു. വൃദ്ധജനങ്ങളിൽ വൃദ്ധവനിതകൾക്കാണ് ഏറെ കഷ്ട്രപ്പാടുകൾ സഹി ക്കേണ്ടിവരുന്നത്. നൊന്തുപെറ്റ മക്കളിൽ നിന്നുപോലും കടുത്ത ദുരനുഭവങ്ങൾ അവർക്ക് ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. വീട്ടിലെ ഏതെങ്കിലും ഇരുട്ടിൽ മുങ്ങിയ കോണുകളിലാണ് മിക്കവാറും നമുക്കവരെ കാണാനാകുന്നത്.

പെറ്റമ്മയെ പട്ടിക്കൂട്ടിൽ അടച്ചിട്ടതും മുറ്റത്തിറക്കി വാതിൽ അടച്ചുപൂട്ടി മക്കൾ സ്ഥലം വിട്ടതും, മാസങ്ങളോളം പട്ടിണിക്കിട്ടതും എല്ലാം മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ നിതൃവും നമ്മൾ അറിയുന്നുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള അസുരചിന്തകൾ കേരളീയരുടെ മനസ്സിലാണെന്നതിൽ ഒട്ടും സംശയിക്കേണ്ട. "ഇന്നു ഞാൻ നാളെ നീ" എന്ന വചനം ഈ തലമുറയിലെ മക്കൾ ഓർക്കുക. ഒരിക്കൽ നമ്മളും വാർദ്ധക്യം എന്ന അവസ്ഥ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അന്ന് നാം നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളോടു കാട്ടിയതിന്റെ ഇരട്ടി നാം നമ്മുടെ മക്കളാൽ അനുഭവിക്കപ്പെടേണ്ടിവരും. ഒന്നുമാത്രം ആലോചിക്കുക ഇന്ന് മാതാപിതാക്കളെ തല്ലാനും കൊല്ലാനും തക്കവിധത്തിൽ നാം വളർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഒരിക്കൽ ദൈവത്താൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും. തീർച്ച.

Parvathy. G. Nair - X

Fathima A.S

കടൽത്തീരം

പാപനാശം പാപം മറയ്ക്കാൻ എത്തി ഞാനുമീ കടൽ തൻ തീരത്ത്, എൻ കൊലുകൾ കണ്ണീർ വീണവ, എൻ ഹൃദയമത് പണ്ടേ കല്ലായ് തീർന്നത്... ഈ ജന്മം... അത് മൃഗതുലൃം... ഒരു തുള്ളി ജലം മായ്ക്കുമേ എൻ നീചത എൻ മനസ്സിനേക്കാൾ മലിനമീ ഇരുണ്ട ജലം... സ്വാർത്ഥത കലർന്ന്, വിഷം നിറഞ്ഞ ഈ ജലം നൽകുമോ എനിക്ക് പാപമോചനം പൊക്കിൾക്കൊടി വെറും നൂലായ് കരുതിയ മകൾ തൻ ജനനിയെ കൊന്നുതള്ളിയതീ ജലത്തിൽ, സ്രഷ്ടാവേ വെറും പണമായ് കരുതിയ ജന്മങ്ങൾ തൻ അച്ഛൻമാർക്കന്ത്യം കൽപ്പിച്ചതിതേ കടലിൽ ... കടലിനേകാനാകുമോ എനിക്ക് പാ<mark>പമോച</mark>നം... മനസ്സിൽ ചിരിപേറി അന്ത്യകർമ്മം നിർവഹിച്ച... മകനും മുങ്ങി ഉയർന്നതിതേ കടലിൽ... ചുണ്ടിൽ മുലപ്പാൽ മായാത്ത കുഞ്ഞിൻ, ജീവൻ മുങ്ങിത്താന്നതുമിതേ കടലിൽ... പാപം പുരണ്ട കറുത്ത മരം പേറും ഈ കടലിനേകാനാകുമോ എനിക്കും സ്വർഗ്ഗം പാപികൾ തൻ പാപങ്ങൾ മറവ് ചെയ്ത ഈ ശവക്കല്ലറയ്ക്കേകാനാകുമോ എനിക്കു പുതുജീവൻ... ചിരിക്കും മുഖങ്ങളെ ഒരു നിമിഷത്തിൽ വിഴുങ്ങുന്ന രാക്ഷസനല്ലയോ ഈ സാഗരം... മനുഷ്യനു മുന്നിൽ ഓരോ ദിനവും ചെറുതാകുന്നൊരു ദയനീയ രൂപമല്ലോ ഈ കടൽ സ്വയം രക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഈ കടലിന് ഏകാനാകുമോ എനിക്ക് രക്ഷ. അടിവേര് നഷ്ടപ്പെട്ട്, താഴേക്കിറങ്ങുന്നൊരു ശവത്തിനു തുല്യമല്ലോ നീ... രക്ഷിച്ചിട്ടില്ല നീ ഒരു ജീവൻ പോലും... നശിപ്പിച്ചിട്ടേയുള്ളു ഇന്നിതുവരെ... കരിമേഘത്തെപ്പോൽ പ്രതീക്ഷ നൽകും സാഗരമേ, നീ കള്ളനാകുന്നു... ചതിയനാകുന്നു... നീ എനിക്കു നൽകും പാപമോചനം... മരണം മാത്രം... നിന്നിലലിഞ്ഞു ഞാൻ മാപ്പു കേഴുന്നു... ഈ കടലിൽ ഞാൻ താഴ്ത്തിയ ഓരോ ജീവനോടും

ഒരു ഞെട്ടലോടെയാണ് ഞാൻ ആ വിളി കേട്ടത്. പലരും എന്റെ പേര് വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്... പലപ്പോഴും. പക്ഷേ ഇത്രമാത്രം സ്നേഹം നിറച്ച് എന്റെ പേര് ഒരാൾ വിളിക്കുന്നത് ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. കറുത്തിരുണ്ട ആകാശത്തിന് കീഴിൽ ഒരു പ്രകാശഗോപുരം പോലെ അയാൾ നിന്നു. എന്നെ നോക്കിനിന്ന ആ കണ്ണുകളിൽ അസാധാരണമായ ഒരു തിളക്കം ഞാൻ കണ്ടു. അയാളുടെ പുഞ്ചിരി ഞാൻ കണ്ടതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും മനോഹരമായതായിരുന്നു. ശരിക്കും ഒരു മാലാഖ ... എനിക്കങ്ങനെ യാണ് തോന്നിയത്.

തണുത്ത കാറ്റ് എന്നെ പൊതിഞ്ഞു.

ആ മനുഷ്യനെ കണ്ട മാത്രയിൽ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നും മദ്യക്കുപ്പി നിലത്തേക്ക് വീണു. പല കഷണങ്ങളായി പൊട്ടിച്ചിതറി രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമത്തിൽ, വിജനമായ ഈ പാലത്തിനരികിൽ ഞാൻ വന്നത് എന്തിനാണെ ന്നുകൂടി ഞാൻ മറന്നു.

അയാൾ പതിയെ എന്റെയടുത്തേക്ക് വന്നു. ഞാൻ അയാളുടെ മുഖം വ്യക്തമായി കണ്ടു. ആരും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒരു രൂപം. പക്ഷേ അയാളുടെ പുഞ്ചിരി... ഏത് മഞ്ഞുമലകളെയും ഉരുക്കാൻ തക്ക ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നു. എന്റെ മനസ്സിൽ രൂപം കൊണ്ട ഭ്രാന്തൻ ചിന്തകൾ എങ്ങോട്ടോ ഓടിയൊളിക്കുന്നതായി എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. "എന്തിനാണീ സാഹസം?" അയാൾ ചോദിച്ചു. ആ മൃദുശബ്ദം എന്റെ കാതുകളിൽ അലതല്ലി. എന്തെങ്കിലും ഉരി യാടാനാവാതെ ഞാൻ നിശ്ചലനായി നിന്നു.

അയാൾ എന്നോട് തന്റെ കഥ പറഞ്ഞു. നെയ്തുകൂട്ടിയ സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് ഇല്ലാതെയായ അയാളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കഥ. ഭാര്യയും മകളുമായി വെള്ളത്തിലേക്ക് ചാടുമ്പോൾ അയാൾ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല ... താൻ ബാക്കിയാകുമെന്ന്. ഒരല്പം കൂടി ക്ഷമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ പറ്റുമായിരുന്നതെല്ലാം അയാൾ എന്നന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടുത്തി.

അയാൾ നിർത്തി. നിർവ്വികാരതയോടെ ഞാൻ അയാളുടെ കഥ കേട്ടുനിന്നു. പക്ഷേ അയാളുടെ വാക്കുകളിലെ വേദന ഞാൻ അറിഞ്ഞു. അയാളുടെ അതേ അവസ്ഥയിൽ ഇന്ന് ഞാൻ കടക്കെണിയിലകപ്പെട്ട് സ്വയം ഇല്ലാതെ യാകാൻ പോയ എനിക്ക് വഴികാട്ടിയായി അയാളും...

എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഞാൻ കുഴഞ്ഞു. ഇനി ഒരിക്കലും വീടിന്റെ പടി കയറില്ല എന്ന വാശിയോടാണ് ഇറ ങ്ങിയത്. പിന്തിരിയാൻ ആത്മാഭിമാനം എന്നെ വിലക്കി. പക്ഷേ എന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തെ അടിച്ചമർത്താൻ തക്ക ശേഷിയുള്ളതായിരുന്നു ആ മനുഷ്യന്റെ വാക്കുകൾ.

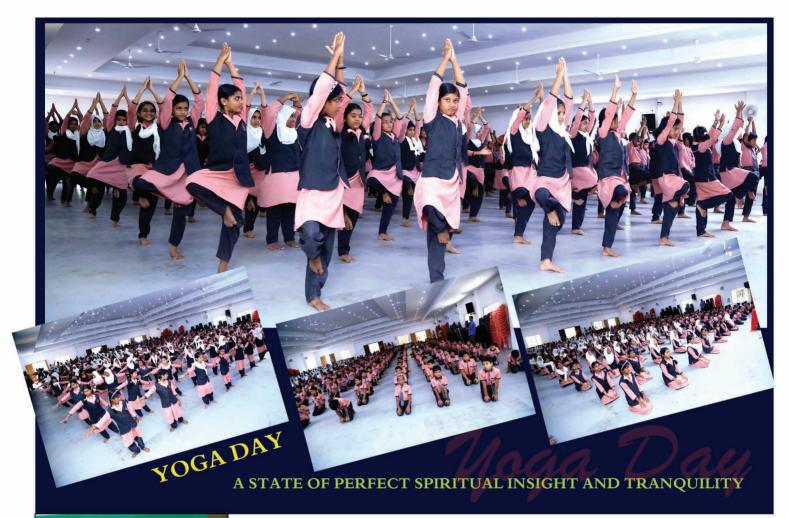
"നിനക്ക് തീരുമാനിക്കാം നിന്റെ വഴി" അയാളുടെ ശബ്ദം പിന്നെയും മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. എന്റെ മറുപടിക്ക് കാത്തു നിൽക്കാതെ അയാൾ നടന്നു.

നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ ഞാൻ ആ രൂപത്തെ നോക്കി. ആ മനുഷ്യന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് അയാളുടെ കാലുതൊട്ട് നമസ്ക്കരിക്കാൻ എനിക്ക് തോന്നി. പക്ഷേ ... ഞാനതടക്കി.

പണ്ട് അമ്മ പറഞ്ഞുതരാറുള്ള ബൈബിൾ കഥയിലെ മാലാഖയെക്കുറിച്ച് ഞാനോർത്തു. ആപത്തിൽ രക്ഷകനാ യെത്തുന്ന മാലാഖ... ഒരുപക്ഷേ അത് ഈ മനുഷ്യനായിരിക്കുമോ? ആയിരിക്കും, എന്റെ മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു.

അയാൾ ഏറെ ദൂരം നടന്നകന്നിരുന്നു. അയാൾ അകലുന്നതും നോക്കി ഞാൻ നട്നു... ്പുതിയ പ്രതീക്ഷ യോടെ...

Ann Rachel

ജീവന്റെ നിലനിൽപ്പും ജലസംരക്ഷണവും

ജീവന്റെ നിലനിൽപ്പിന് ഒഴിച്ചുകൂടാനാകാത്ത ഒന്നാണ് ജലം. ജലത്തിൽ നിന്നാണ് ജീവൻ ഉണ്ടായത് എന്ന് ശാസ്ത്രം പറയുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ വേനലിൽ വറ്റിവരണ്ട കിണറുകളും, പുഴകളും, തോടുകളുമെല്ലാം നാം കണ്ടതാണല്ലോ. കുടിവെള്ളം ലഭിക്കാതെ ചത്തുവീണ പറവകളുടെ ചിത്രങ്ങളും, ഒരു കുടം വെള്ളം കൊണ്ട് കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ആദിവാസികളെ പറ്റിയുമൊക്കെ പത്രങ്ങളിലുടെയും വാർത്താചാനലുകളിലൂടെയുമൊക്കെ കണ്ടുകാണും. ഇവിടെയാണ് ജല സംരക്ഷണത്തിന്റെ പ്രസക്തി. പ്രകൃതിയുടെ വരദാനമായ നദികളും പുഴകളുമെല്ലാം നാം മാലിനൃങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചും, രാസവളങ്ങളും കീടനാശിനികളും പ്രയോഗിച്ച് മലിനമാക്കുകയും്ചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും നീളം കൂടിയ ഭാരതപ്പുഴയും ശുദ്ധജലതടാകമായ ശാസ്താംകോട്ട തടാകവും വറിവരണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്്. മനുഷ്യന്റെ ആർത്തിപുണ്ടുള്ള മണൽകടത്താണ് ഇതിനുള്ള പ്രധാന കാര്ണം. പ അവർ ചെയ്യുന്ന ഈ നീചപ്രവർത്തി അവസാനം അവർക്കുതന്നെ വിപത്ത് ണത്തിനുവേണ്ടി വരുത്തിവയ്ക്കുകയാണ് എന്ന് ഓർക്കുന്നില്ല. ശുദ്ധജലദൗർലഭ്യം അനുഭവപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് നാട്ടുകാർ നടത്തിയ സമരവും നമുക്കറിയാമല്ലോ. പ്ലാച്ചിമടയിലെ കൊക്കൊകോള കമ്പനിക്കെതിരെയുള്ള ജലസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു, ജീവന്റെ നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു.

വൻതോതിൽ് വനനശീകരണവും, മരംമുറിക്കലും ജലദൗർലഭ്യത്തിന്റെ കാരണങ്ങളിൽ ചിലതുമാത്രമാണ്. മണൽ കടത്തുമൂലം പുഴകളിൽ വലിയ ആഴമുളള കുഴികൾ രൂപപ്പെടുന്നു. ആ പുഴകളിൽ വസിച്ചിരുന്ന ജീവികൾക്ക് ഇതുമൂലം ജീവൻ നഷ്ടമാവുന്നു.

ജലസംരക്ഷണത്തിന് എന്തെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കാം എന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം. ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ കാണുംവിധത്തിലുളള ഇൻഡോർ മാറ്റണം എന്നിട്ട് ജലത്തെ മണ്ണിൽലയിക്കത്തക്കവിധ ത്തിലുളള സംവിധാനം കൊണ്ടുവരണം. ജലം അമൂല്യമാണ് അത് പാഴാക്കരുത്.

മദ്യാ വിഷാ

"മദൃപാനം വിഷപാനമല്ലോ ഉച്ചത്തിലീ ഞങ്ങൾ പാടിടുന്നു ദുരത്തുപോം കുലത്തിന്റെ ലക്ഷ്മി കൂരയിൽ മൂതേവി കുടിയിരിക്കും. പെണ്ണിന്റെ കണ്ണുനീരാണു മദ്യം മണ്ണിന്റെ ശാപവാക്കാണു മദ്യം കുഞ്ഞിന്റെ തേങ്ങലാകുന്നു മദ്യം മങ്ങുന്ന ബുദ്ധിയാകുന്നു മദ്യം സമ്പത്തു മര്യാദ മാനമെല്ലാം മുമ്പേ തകർന്നു മറഞ്ഞുപോകാം തർക്കം വഴക്കുമടിപിടിയും രക്തച്ചൊരിച്ചിലും പിൻപെയെത്തും രോഗങ്ങൾ ദേഹം ചവച്ചുതുപ്പും ജീവിതം താങ്ങാത്ത ഭാരമാകും നാടിൻ വിപത്തിനു നേരിടാനായ് നാം അണി ചേരുവാൻ നേരമായി.....

Sulthana S VII

HOBBY HORSE

മലയാളിയുടെ ആഡംബരഭ്രമവും കടക്കെണിയും

Rushda Fathima MR-X

ആധുനിക കേരളത്തെ ആകമാനം ഗ്രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഭീകരസർപ്പമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് മലയാളിയുടെ ആഡംബരഭ്രമം. കേരളീയ തനിമ വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന ഗ്രാമാന്തരീക്ഷങ്ങളോടും ജീവിതശൈലികളോടും മലയാളിക്ക് ഇന്ന് പൊരുത്തപ്പെടാൻ കഴിയാതെയായിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ജീവിതസത്തയുടെ പരിണാമത്തിലൂടെ ഒരി

ക്കലും തിരിച്ചുകയറാൻ ആവാത്ത ആഴത്തിലേക്ക് മലയാളികൾ നടന്നടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

"ജീവിതം ഒന്നേയുള്ളൂ. അത് ആസ്ഥദിച്ചുതീർക്കണം" എന്ന അഭിപ്രായക്കാരാണ് ഇപ്പോൾ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ സ്വന്തം നാട്ടുകാർ. ആഡംബരത്തോടുള്ള അമിത താല്പര്യം മൂലം വരും തലമുറയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത അവർ വെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം രക്തത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുപകരം അവരുടെ അന്ത്യത്തിലേക്ക് വഴിവെ ട്ടുന്നു. സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ മാത്രം നന്മയെക്കരുതി ആഡംബരഭ്രമത്തിൽ മുങ്ങിക്കഴിയുന്ന മലയാളി നാളെയുടെ കാര്യം ചിന്തിക്കുന്നതേയില്ല എന്ന് നിസ്റ്റംശയം പറയാം.

ജനനന്മയുടെയും ലാളിതൃത്തിന്റെയും ഉത്തമ ഉദാഹരണമായിരുന്ന കേരളം എങ്ങനെ ഇത്രത്തോളം മാറിയെന്നത് മനസ്സിരുത്തി ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയമാണ്. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യയും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതശൈലിയുമാണ് ഈ മാറ്റത്തിന് പിന്നിലെന്ന് നമുക്കുറപ്പിക്കാം. അന്നന്നേയ്ക്കുള്ള ആഹാരത്തിന് വകയില്ലാ ത്തവന്റെ വീട്ടിൽ പോലും മോടിക്കായി ഫ്രിഡ്ജുകളും ഓവനുകളും കാണാം. ഏത് രീതിയിലാണ് അവൻ അത്

സ്വന്തമാക്കുന്നത് എന്ന് ആരും അന്വേഷിക്കുന്നില്ല.

ഒന്ന് കിട്ടുമ്പോൾ മറ്റൊന്നിലേക്ക് ആഗ്രഹിക്കുന്ന് മലയാളിയുടെ ആഡംബരവും അത്യാർത്തിയും നമുക്ക് എവി ടേയും ദർശിക്കാൻ കഴിയും. സ്വന്തമായി ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും മറ്റുള്ളവർ കാണുമ്പോൾ താനൊട്ടും പുറകിലാവരു തെന്ന് മലയാളി വാശി പിടിക്കുന്നു. അവന്റെ നടപ്പിലും കിടപ്പിലും ഓരോ ചലനങ്ങളിലും നമുക്ക് അത് കാണാൻ സാധിക്കും. വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം, വിവാഹം, എന്തിന് മരണാനന്തരചടങ്ങുകൾ വരെ ആഡംബരം പ്രദർശിപ്പിക്കാ

നുള്ള ഒരു വഴിയായി മലയാളി കാണുന്നു.

സ്വന്തം സാമ്പത്തിക നിലവാരത്തിൽ നിന്ന് ഒരുപാട് മുകളിലേക്ക് കയറാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരിക്കലും അക റ്റാൻ കഴിയാത്ത അനേകായിരം പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കാണ് അവൻ വഴി തെളിക്കുന്നത്. കടങ്ങൾകൊണ്ട് പൊറുതിമുട്ടി ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നീങ്ങിയ ഒരുപാട് പേരെക്കുറിച്ച് നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കണക്കിൽ എഴുപ തുശതമാനമെങ്കിലും ആഡംബരം കൊണ്ട് സ്വന്തം വിധി സ്വയം എഴുതിയവരായിരിക്കും. ആർഭാടത്തിന്റെ ദൂഷ്യഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ധാരണ പത്രമാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും അന്യരുടെ ജീവിതത്തിലൂടേയും അറി ഞ്ഞിട്ടും മലയാളി സ്വന്തം പക്വതയ്ക്കും ബുദ്ധിയ്ക്കും അനുസരിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നില്ല എന്നത് വിഷാദകരം തന്നെയാണ്

മുന്തിയ വസ്ത്രങ്ങൾക്കും ജീവിതശൈലികൾക്കും പിറകിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചെകുത്താനാണ് കടം. <mark>ഇന്നത്തെക്കു</mark> റിച്ചുമാത്രം ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അത് ഒരിക്കലും ദൃശ്യമല്ല. ചിരിക്കുന്ന മുഖത്തോടെ നമ്മെ സമീപിക്കുന്ന ആഡംബ രത്തിലേക്ക് നാം വഴുതിവീഴുമ്പോൾ ഒരായിരം പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കാണ് നാം ചെന്നെത്തുന്നത്. "സ്വന്തം നിലയ്ക്കനു

സരിച്ചു മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കാവൂ" എന്നത് മലയാളി മനസ്സിലാക്കിയാൽ നന്ന്.

ആഡംബരഭ്രമത്തിൽ മലയാളി ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തിയും വിഷമായി അവന്റെ ദേഹത്ത് പതിക്കപ്പെടും. ഇത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ മാത്രം ദുരിതമായി മാറുകയല്ല, മറിച്ച് കേരളത്തെ മുഴുവനായി നശിപ്പിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഒന്നാ യി മാറുകയാണ്. സാക്ഷരതയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം ഇന്നും നിലനിർത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആർഭാടങ്ങൾ കാണിച്ചു കു ട്ടുന്ന കാര്യത്തിലും കേരളം ഒന്നാം സ്ഥാനത്തുതന്നെയുണ്ട് എന്നത് ചിരിച്ചു തള്ളേണ്ട കാര്യമല്ല.

എന്തിനും കെല്പുള്ള കേരള ജനത ഒന്ന റിഞ്ഞു ശ്രമിച്ചാൽ ഇത് കേരളത്തിൽ നിന്ന് തേച്ചുകളയാൻ സാധിക്കും. ഒരാൾ പോരാട്ടമല്ലാതെ മനുഷൃച്ചങ്ങല പോലെ ഗാഢമായി് മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കേണ്ട അവ സരം അടുത്തിരിക്കുന്നു. എന്നും ശോഭി ച്ചിരുന്ന കേരളത്തിന്റെ യശസ്റ്റ് കാരണം നശിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന ശപ ഥം ഓരോ കേരളീയനും എടുക്കണം. ആർഭാടങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറി കേരള ലാളിത്യം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവ രണം എന്നത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. ആ കടമ നിറവേറ്റുക എന്നത് ഓരോ കേരളീ യന്റെയും ജന്മോഭ്യേശ്യമാവണം. അതിൽ നമ്മൾ ഉറച്ചുനിൽക്കുക തന്നെ വേണം. എങ്കിലെ കടരഹിതമായ ഒരു സമൂഹത്തെ നമുക്ക് വാർത്തെടുക്കാനാ

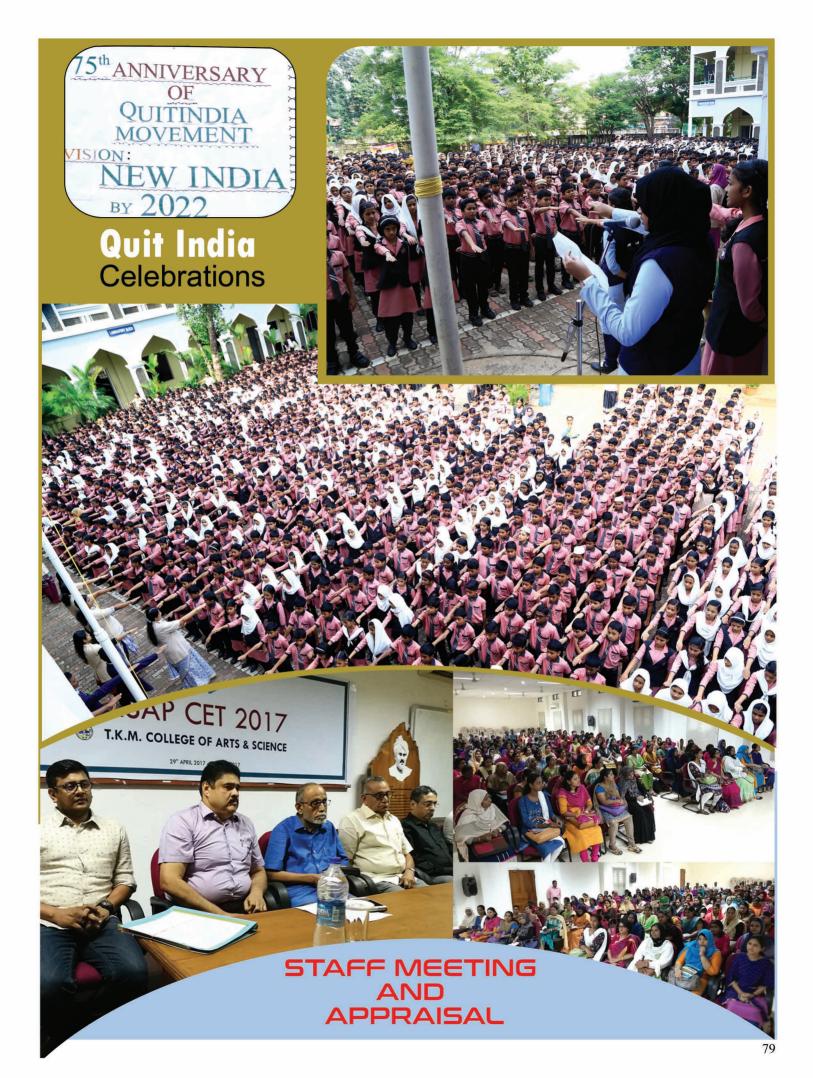
Celebrating the spirit of brotherhood and harmony

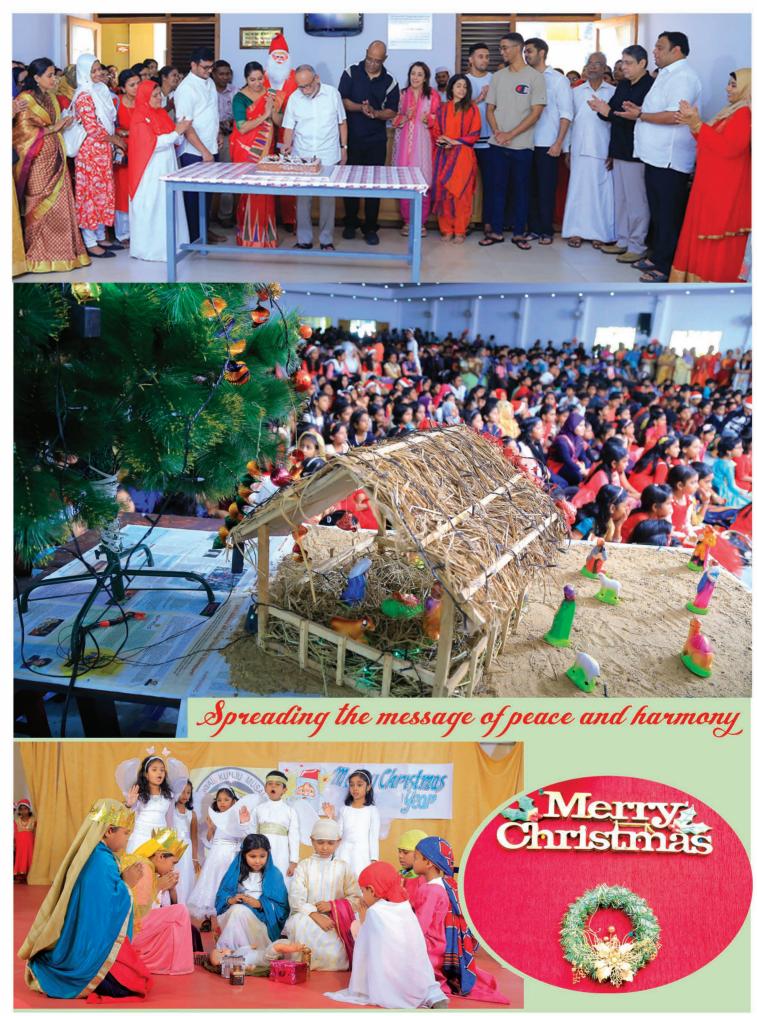

World Music Day Rock n' Roll

മഴമേഘം

Aswathy M, X

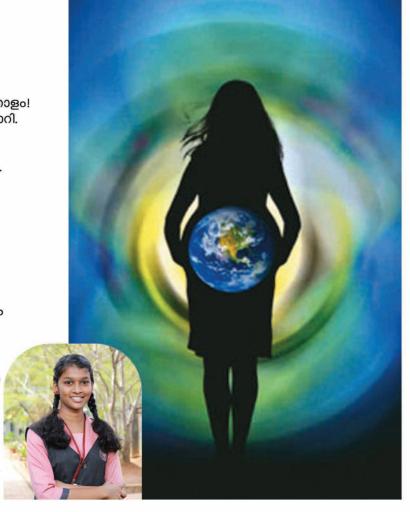
ഇരുണ്ട രാത്രിയിൽ ഏകയായ് അവൾ മിഴിനീർ വാർത്തുകൊണ്ടേയിരുന്നു എവിടെ നിന്നോ വന്നൊരിളംതെന്നൽ അവളുടെ നേത്രകണങ്ങൾക്ക് സാന്ത്വനമായ് രാത്രിതൻമടിയിലവൾ എന്തിനെന്നറിയാതെ മിഴിനീർ പൊഴിച്ചപ്പോൾ സാക്ഷിയായി ദുരേ നിന്നൊഴുകി വരും പുഴ അവളോട് കാര്യമാരാഞ്ഞു; അവൾ പറഞ്ഞു "പുത്തൻ പരിഷ്കാരങ്ങൾ മുടിയ ഈ പുതുലോകം വളരെ വരണ്ടു പക്ഷേ അവർക്കെന്നെ വേണ്ട; എന്റെ താങ്ങില്ലാതെ അവർ ജീവിക്കുമെന്നെന്നെ വെല്ലുവിളിച്ചു" എങ്കിലും അവരെല്ലാം എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ തന്നെ അവർക്കെന്നും തു്ണയായിിഞാനിവിടെ കണ്ണീർ വാർത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും ചിലച്ചുകൊണ്ടൊഴുകിവരും പുഴ അവളുടെ നൊമ്പരങ്ങളിൽ വിങ്ങി, എങ്കിലും, അവൾ പാവം, ഏകയാക്കാൻ അവനു തോന്നിയില്ല ...

അവൾ അലിഞ്ഞു തീരുംവരെ സാന്ത്വനമായി അവൻ മാറി ഇന്നും അവർ ഒന്നിച്ചു സഞ്ചരിച്ച വഴികളും അവൾ കരഞ്ഞുതീർത്ത കണ്ണീരും നമുക്ക് കാണാനായി അവർ ബാക്കിവച്ച സ്മരണകൾ നാം നശിപ്പിച്ചു നാം നശിച്ചുതീരുംവരെ അവർ നമുക്കുവേണ്ടി അവർ നമുക്കുവേണ്ടി കരയുകയും മുന്നോട്ടൊഴുകുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു...

അവൾ

നിലപാടുതറയിൽ, അവൾ, തനിച്ചായിരുന്നില്ല ഇരുൾ കയ്യേറിയ അജ്ഞാത വീഥിയിൽ നിശ്ശബ്ദതയെ വിച്ചേദിച്ച്, വിറയ്ക്കുന്ന ഹൃദയതാളം! ഒപ്പം നിന്നവർ, കൂടെ ചേർന്നവർ, അന്യരായി മാറി. സ്ത്രീയുടെ രോദനം കച്ചവടമാക്കി, കണ്ണിലുണ്ണിയാക്കി നീ, കഴുകന്റെ കണ്ണുള്ളവൻ, പണം കൊണ്ട് തുടച്ചു നീ, അവളുടെ കണ്ണുനീർ. വാഴ്ത്തുന്നു മനുഷ്യമൃഗങ്ങളെ ഉറ്റവർ. സ്ത്രീയുടെ ഉള്ളിലെ ചോരത്തിളപ്പിനെ, കറുത്ത കരങ്ങളാൽ കെട്ടിമറയ്ക്കുന്നവർ, ഓർക്കുകയെന്നും സ്ത്രീയെന്ന പദത്തിന്, രൂപങ്ങളില്ലാത്ത, ഭാവങ്ങളുണ്ട്! നിലപാടുതറയിൽ, അവൾ തനിച്ചായിരുന്നില്ല. നിലാവെളിച്ചത്തിന്റെ നിഴലിൽ ഒറ്റക്കിരിക്കുന്ന അവളുടെ നെഞ്ചിലെ ഭാരമേറിയ ചിന്തകൾ... എതിരെ വരുന്നവന്റെ ശക്തിയ്ക്കും കരുത്തിനും ഇരട്ടിബലം നൽകുമെന്നറിഞ്ഞില്ലവൾ. ഇരകളെ തേടി അലയുന്ന കണ്ണുകൾ, നിലവിളി കേൾക്കാൻ കൊതിക്കുന്ന കാതുകൾ, അവളുടെ വേദന തെല്ലുമറിയാത്തവർക്കിടയിൽ, അരക്ഷിതയാണവൾ എന്നുമവിടെ!

Lakshmi B Uday

"പക്ഷികളെപ്പോലെ പറക്കുന്നകാലം ഏറ്റവും സുഖം നൽകുന്ന കാലം ബാധ്യതകളില്ലാത്ത കാലം ജീവിതമെന്നുളള നാടകത്തിന്റെ രസം പകർന്നു നൽകിയ കാലം കൂട്ടുകാരാത്തൊരുമിച്ചു കളിച്ചിരുന്ന നാളുകൾ. അന്നു ലഭിച്ച സന്തോഷം എന്നും പകരുന്നൊരാനന്ദം. അക്ഷരങ്ങുളുടേയും, അറിവുകളുടേയും ലോകത്തേക്ക് കടന്നുചെന്ന കാലം എന്റെ ജീവിതത്തിലെ സന്തോഷം നൽകുന്ന ആ നാളുകൾ ഒരുവട്ടം കൂടെ ലഭിക്കണമെന്നൊരാശ കുസൃതികൾ കാട്ടിയ നാളുകൾ ഇന്നോർക്കുമ്പോൾ രസമായിത്തോന്നുന്നു മറക്കാനാകില്ലാ നാളുകൾ ഒരു വട്ടം കൂടെ എൻ-ജീവിതത്തിൽ കടന്നുവരട്ടെ ഒരു വട്ടം കൂടെ എൻ ജീവിതത്തിൽ കടന്നുവരട്ടെ

ആൾക്കൂട്ടം ആർത്തു പകച്ചുപോയി. ഞെട്ടലോടെ ഇന്നും ഞാൻ

ആൾക്കൂട്ടം ആർത്തുവിളിച്ചു. ഞാൻ പകച്ചു പോയി. ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ കടന്നുപോയ നിമിഷങ്ങൾ. ഒരു പെൺകുട്ടിയായി ജനിച്ചുപോയി ചെയ്ത തെറ്റ്? എന്നുള്ളതാണോ അവൾ കണ്ണുകൾക്ക് ദർശിക്കുവാനുള്ള ഞാൻ അവിടെ ത്രാണിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിന്നും വേഗത്തിൽ കടന്നുപോയി.

എന്റെ ഭവനത്തിലെത്തിയതിന് ശേഷം പോലും ആ ഠുത്യം മനസ്സിൽ അലയടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ? സമൂഹത്തിൽ നിന്നിരുന്ന അനീതികൾക്കെതിരെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ എന്റെ ഹൃദയം അതൃധികമായി തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്നും ഓർക്കുന്നു പേര് അവളുടെ എന്നായിരുന്നു. കൂടിയാൻമാരുടെ കൂടുംബത്തിലെ കുഞ്ഞു നായികയായിരുന്നു കറുപ്പായിരുന്നെങ്കിൽ കാർകൂന്തലിലൂടെ സൂര്യന്റെ പ്രകാശം തട്ടിയകലുമ്പോൾ സൂര്യനു തന്റെ പ്രകാശം ശാലീനസുന്ദരിയുടെ തെന്നിക്കളിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുളളതായിത്തോന്നും.

തന്റെ കുടിലിനു പുറത്തും അകത്തുമായി അവൾ ഓടി നടന്നു. ചില ജന്മികളുടെ കണ്ണുകൾ പോലും അവളിലേക്ക് തിരിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ്, എന്റെയൊപ്പം ചങ്ങാത്തത്തിലായിരുന്ന അവളാടെ അവരാ ഉത്തരവിറക്കിയത്. മാതാപിതാക്കളോട് നിങ്ങൾക്ക് ജീവിതം തുടരണമെങ്കിൽ ഈ ഞങ്ങളുടെ ഒരാവശ്യം നിറവേറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗാഢനി പോലെ ഞാൻ ്വീണ്ടും ഞെട്ടിപിടഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു. അനേകം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അവൾ ആ നാട്ടിലൂടെ ആർപ്പുവിളികളുടെ പിൻതാങ്ങോടെ നഗ്നയായി നടന്നു. വിധി അവളോടു കളിച്ച ഒരു ക്രൂരമായ നാടകം. മാതാപിതാക്കൾ തല തല്ലിക്കരയുമ്പോൾ പോലും അവളെ പാതയിലൂടെ നടത്തിച്ച ആ ജന്മികളുടെ കണ്ണുകളിൽ അലിവിന്റെ ഒരംശം പോലും കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് കൊച്ചുകുടിലിൽ തൂങ്ങി നിൽക്കുന്ന ആ പെൺകുട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. ഇന്ന് ഈ കസാലയിൽ കിടന്നു കൊണ്ട് ദളിത് യുവതിയുടെ കദനകഥ എന്ന നോവൽ വായിക്കുമ്പോഴും അവൾ എന്റെ മുന്നിൽ കൂടി അഴിച്ചിട്ട കൂന്തലുമായി ഓടുന്നപോലെ എനിക്ക് തോന്നി.

> Farhana S H IX

പ്രകൃതിയോട് ഒട്ടിനിൽക്കാം

"മനുഷ്യനെ പ്രകൃതിയുമായി ഒന്നിപ്പിക്കാം" എന്ന ആശയത്തിന്മേലാണ് 2017 - ലെ പരിസ്ഥിതിദിനം ആചരിച്ചത്. ഓരോ വർഷവും ജൂൺ അഞ്ച് കടന്നു പോകുമ്പോൾ പ്രകൃതിയെ ഓർക്കാനുള്ള ഒരു ദിനം മാത്രമായി അത് ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നു. പലപ്പോഴും അതിനൊരു മാറ്റം വേണമെന്നതുകൂടി കണക്കാക്കി യാണ് യു.എൻ. ഇത്തവണ ഈയൊരാശയം പരി സ്ഥിതി ദിനാചരണത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന ത്. പ്രകൃതിയെ തകർച്ചയുടെ വക്കിൽനിന്ന് രക്ഷി ക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ 1972 മുതലാണ് പരി സ്ഥിതിദിനം ആചരിച്ചുവരുന്നത്. മലിനീകരണ ലഘു കരണം, മരങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കൽ, വനസംരക്ഷണം തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തികളാണ് ദിനാചരണത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്നത്. അന്തരീക്ഷമലിനീകരണവും ജലമലിനീകരണവുമെല്ലാം ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ച് ഭൂമി തന്നെ അപകടത്തിലാണ്.

അന്റാർട്ടിക്കയിലെ മഞ്ഞുപാളികൾ ഉരുകിക്കൊണ്ടേയി രിക്കുന്നു. ഇതുവഴി സമുദ്രനിരപ്പ് ക്രമാതീതമായി ഉയരു കയും ചെയ്യുന്നു. ഭാവിയിൽ പ്രളയസാധ്യത കൂടിക്കൊ ണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എ.സി.യും റഫ്രിജറേറ്ററുകളും ഇലക് ട്രോണിക്സ് ഉപകരണങ്ങളും പുറന്തള്ളുന്ന വാതക ങ്ങൾ ഓസോൺ പാളികളിൽ വിള്ളൽ തീർത്തുകൊണ്ടി രിക്കുന്നു. ഈ ഭീഷണികളൊന്നും നാം തള്ളിക്കളഞ്ഞു കൂടാ.... പരിസ്ഥിതി ദിനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഇക്കാലത്ത് എ്ത്രത്തോളമാണെന്ന് ആർക്കും പറഞ്ഞു തരേണ്ടതില്ല ല്ലോ. ജൂൺ അഞ്ചിന് കൂട്ടുകാർ എന്നത്തെയും പോലെ രസിച്ചും ചിരിച്ചും കളിച്ചും പഠിച്ചും ദിവസം തള്ളി നീക്കിയതാണോ? അതോ ആ ദിവസം വിദ്യാലയത്തിലും വീട്ടിലും പ്രകൃതിക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തോ എന്നും എപ്പോഴും പ്രകൃതിയോട് ഒട്ടി നിൽക്കുന്ന നാം പ രിസ്ഥിതി ദിനത്തിൽ മാത്രം അതേക്കുറിച്ചോർക്കാതെ പ്ര കൃതിയെ സ്നേഹിക്കാൻ സമയം കണ്ടെത്തണം. പ്രകൃ തിയുടെ ചലനങ്ങൾ അറിയാൻ ശ്രമിക്കണം. മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും ഒന്നാണെന്ന ചിന്ത എല്ലാവരിലും ഊട്ടി ഉറ പ്പിക്കാൻ കൂട്ടുകാരെ നമുക്കൊരുമയോടെ പ്രവർത്തി

Soofiya N

mingm soring to Fidha Farhan VII

വൈഷ്ണവ് അവന്റെ നാടിന്റെ അഭിമാനമായിരുന്നു. ഒന്നാമനായിരുന്നു. എവിടെയും അവൻ അവനെന്തു ചെയ്യാനും ഉത്സാഹമായിരുന്നു. പക്ഷെ അവനെ നാട്ടുകാർ പൊട്ടക്കണ്ണിയുടെ മകൻ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. കാരണം അവന്റെ അമ്മ പൊട്ടക്കണ്ണിയായിരുന്നു. ആ കാരണത്താൽ അവൻ അവന്റെ അമ്മയെ വെറുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ വീണ ഇതൊന്നും ഗൗനിക്കാറില്ല. കാരണം അവൾക്ക് അവന്റെ മകൻ വളർന്നു വലിയനിലയിലെത്തിയാൽ മതിയായിരുന്നു. വൈഷ്ണവും വീണയും വളരെ ദരിദ്രരായിരുന്നു. വൈഷ്ണവിന് അച്ഛനുമില്ല. എന്നിട്ടും പൊട്ടക്കണ്ണിയായ വീണയാണ് വീടുകളിൽ ജോലിക്കുപോയി വൈഷ്ണ്വിനെ പഠിക്കാൻ വിടുന്നത്. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണെങ്കിലും വീണ വൈഷ്ണവിനെ പഠിപ്പിച്ച് ഒരു ഡോക്ടറാക്കി. അവന്റെ കല്യാണവും കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും നാട്ടുകാർ പൊട്ടക്കണ്ണിയുടെ മകൻ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഭാര്യയ്ക്കും വീണയെ ഇഷ്ടമല്ല. വലിയനിലയിലായി എന്നിട്ടും എന്നെ ആളുക്ൾ ആ പേരു തന്നെയാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ഭാര്യ പറഞ്ഞു. നമുക്കേതെങ്കിലും ദൂരസ്ഥലത്തേക്കു പോകാം. എനിക്ക് ആ പേര് മാത്രമല്ല ആ നശിച്ചതള്ളയെയും ഇഷ്ടമല്ല. അങ്ങനെ അവർ ആരോടും പറയാതെ നാട് വിട്ടു.

കുറെ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അവന് അമ്മയെ കാണണം എന്ന് മോഹം തോന്നി അവൻ നാട്ടിലേക്ക് വന്നു. പക്ഷെ ആ സ്ഥലം ആകെ മാറി. അവിടെ റോഡുകളായി, ചെറിയ കുടിലുകൾ മാറി വലിയ കെട്ടിടങ്ങളായി. അവൻ പിന്തിരിഞ്ഞില്ല. അവസാനം അവർ അവന്റെ വീടു കണ്ടു പിടിച്ചു. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ആരുമില്ല. പാതിപെ ാളിഞ്ഞവീട് മാത്രം. അമ്മേ അമ്മേ എന്ന് കുറേ വിളിച്ചു. ആരും മറുപടി നൽകിയില്ല. അടുത്തു കണ്ട വീട്ടിൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ മരിച്ചിട്ട് വർഷങ്ങളായെന്നു പറഞ്ഞു.

മകനാണെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ഒരു കത്തെടുത്ത് ചോദിച്ചു കൊടുത്തു, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ മനുഷ്യനാണോ പാവം നിങ്ങളുടെ അമ്മ മരിച്ച് പകുതി അഴുകിയ നിലയിലാണ് ഞാൻ കണ്ടതുതന്നെ. അവനാകെ തളർന്നു. അയാൾ തിരികെ വിദേശനാട്ടിലേക്കു പോയി. അവിടെ ചെന്നിട്ട് അയാൾക്ക് കിട്ടിയ എഴുത്ത് വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രിയപ്പെട്ട മകനെ,

തനിച്ചാക്കീട്ട് നീ എന്നെ പോയത് ഞാൻ പൊട്ടക്കണ്ണിയായത് കൊണ്ടാണ് അല്ലേ. ഞാനെങ്ങനെയാണ് പൊട്ടക്കണ്ണിയായത് നിനക്കറിയാമോ. നീ തീരെ കുഞ്ഞായിരുന്നപ്പോൾ, ഒരു തിങ്കളാഴ്ച്ച കളിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കളിയുടെ തിരക്കിൽ നിന്റെ മുന്നിൽ കിടന്ന കല്ല് നീ കണ്ടില്ലായിരുന്നു. ആ കല്ലിൽ തട്ടി നീ തെറിച്ചു വീണു. ഞാൻ ഓടിവന്നപ്പോൾ നിന്റെ തലയിൽ നിന്ന് ചോര ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ നിന്നെയുമെടുത്ത് ആശുപത്രിയിലേയ്ക്കോടി. ഡോക്ടർമാർ മുറിവുകളെല്ലാം ശുശ്രൂഷിച്ചു. പക്ഷെ ആ വീഴ്ച്ചയിൽ കാഴ്ച്ച നഷ്ടപ്പെട്ടു.നിന്റെ കാഴ്ച്ച തിരിച്ചു കിട്ടാൻ എന്ത് ചെയ്യണം എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ. അവർ പറഞ്ഞു മറ്റൊരു കാഴ്ച്ചയുളള കണ്ണ് വേണമെന്ന്. നീയാണ് മോനെ. എന്റെ കണ്ണുകൾ ഞാനെന്റെ കണ്ണുകൾ നിനക്ക് ദാനമായി തന്നു. അങ്ങനെയാണ് പൊട്ടക്കണ്ണിയായത്. ഞാൻ എന്നെ പോയെങ്കിലും മോനോട് ഒരു ദേഷ്യവുമില്ലാട്ടോ. കത്ത് വായിച്ച് തീർന്നതും അവന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി അവന്റെ പറ്റിയില്ലല്ലോ.ആ അമ്മയെ നോക്കുകാണാൻ വീണ് അമ്മേ മാപ്പ് എന്ന് പറയാൻ പ കാൽക്കൽ അവൻ ജീവിതകാലം റ്റിയില്ലല്ലോ. എന്നോർത്ത് മുഴുവൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു.

താരകം

മിന്നും മിന്നും താരകമേ മിന്നി മിന്നി വന്നാലും മിന്നി മായുന്നത് എന്തിന് നീ മിന്നാമിന്നിയെ കണ്ടിട്ടോ

മധുരമീ സൗഹൃദം

അറിവിന്റെ ലോകത്ത് കൂട്ടായിമാറിയ നിറമുള്ളരോർമ്മയോ സൗഹൃദം ജീവിതയാത്രയിൽ കാണുന്ന കാഴ്ചകൾ കൊതിയോടെ പങ്കുവയ്ക്കുന്നതോ സൗഹൃദം അകലുമ്പോൾ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ സുഖമുള്ളരോർമ്മയോ സൗഹൃദം ആകാശമാറിലെ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്ര പൊൻപുലരി പോലെയെൻ സൗഹൃദം ഒരിക്കലും മരിക്കാത്ത സൗഹൃദം ഈ ലോകത്തെ ധന്യമാക്കും സൗഹൃദം പൂവായെൻ മനതാരിൽ വിടർന്നൊരു

> Hakkima T.S VI

ത്യാവ്

പുലരൊളികളിലും മലനിരകളിലും പാറിക്കളിക്കും ഞാൻ ഒരു പൂമ്പാറ്റയെപ്പോലെ കാത്തിരിക്കും ഞാൻ ഒരു കാത്തുമ്പിയെപ്പോലെ എന്നും മായാതെ നിൽക്കുന്ന പൊൻ നിലാവേ! മന്ദസ്മിതം പോലെ തഴുകുന്ന മഞ്ഞിൽ മന്ദമായ് വീഴുന്ന ഇളം തെന്നലും... മൗനാനുരാഗമായ് എന്നെ തഴുകുന്ന മഞ്ഞപ്രകാശമേ എൻ നിലാവേ! ഓ! എൻ നിലാവേ, എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു? ഓമനയായൊരു ദിവ്യപ്രകാശമായ് ഒരു നാളും മായാതെ ഒരു നാളും മങ്ങാതെ ഒരായുസ്സു മുഴുവൻ നീ കത്തി പ്രകാശിക്കും.

കാലത്തിന്റെ വികൃതി

ഹേയ്, കാലമേ ഇതെന്തു വികൃതി കാറ്റില്ല, മഴയില്ല, കാർമേഘങ്ങളില്ല നാടെങ്ങും കൊടിയ ദുരന്തങ്ങൾ്മാത്രം പാരിന്റെ മാനസ പുത്രികളില്ല നാടെങ്ങും തീ ജ്വാലകൾ മാത്രം മൂല്യങ്ങളുള്ള സൗഹൃദങ്ങൾ ഇല്ല നാടെങ്ങും കപടമുഖങ്ങൾ മാത്രം കത്തില്ല കമ്പിയില്ല കരഘോഷങ്ങളില്ല നാടെങ്ങും മൊബൈൽ ഫോണുകൾ മാത്രം ബന്ധങ്ങളില്ല, സൗഹൃദക്കൂട്ടങ്ങളില്ല നാടെങ്ങും വാഡ്സ് ആപ്പ് മാത്രം കിളിയുടെ കളകള ശബ്ദങ്ങളില്ല നാടെങ്ങും ഇൻക്വിലാബിൻ വിളികൾ മാത്രം ഉണരുവിൻ മനുഷ്യരെ ഉണർത്തെഴുന്നേൽക്കുക നേരിടാം നമ്മൾക്കൊറ്റക്കെട്ടായ് കാലത്തിന്റെയീ വികൃതികളെയെല്ലാം തൂത്തെറിഞ്ഞീടാം...

Safna Nazer

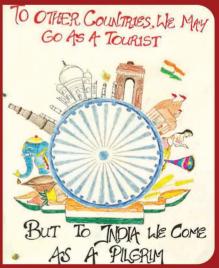

Celebration of Paryatan Parv

SAHODAYA KALOTSAV

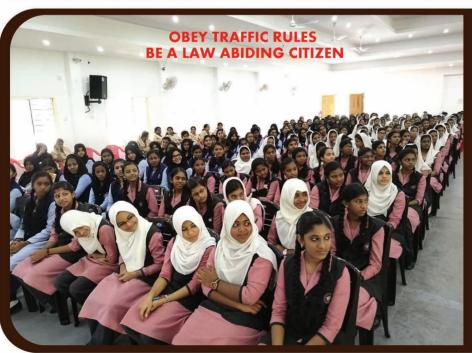
A PEEP INTO THE SECRETS OF MAGIC

TRAFFIC AWARENESS

D A Y

'जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गादिप गरीयसी' अर्थात् हमारी माँ तथा जन्मभूमी, दोनों ही स्वर्ग से भी बढ़कर हैं। लेकिन क्या आज के आधुनिक समाज को देखकर लगता हैं कि हम भारत को सर्वोपरी मानते हैं? अब चाहे अस्वच्छता की बात हो या बेरोज़गारी हर एक श्रेणी भारत अव्वल आता हैं। आधुनिक भारतीय समाज में चुनौतियों की भारी भरमार हैं और इसका मुख्य कारण जनसंख्या विस्कोट हैं। जनसंख्या की मात्रा की तुलना में भारत देश दूसरे स्थान पर हैं और चीन की बराबर टक्कर दे रहा हैं। बढ़ते प्रदूषण के कारण ही समाज में प्रदूषण, बेरोज़गारी, भुखमरी, अपराध आदि समस्याओं का बोलबाला हैं। देश में अनियंत्रित आबादी के कारण ज़रुरतें बढ़ती जा रही हैं, जिसके कारण समाज में मलिनता तथा गंदगी की भरमार है क्योंकि कूड़े - करकट के सही निक्षेप केलिए पर्याप्त सविधाएँ तथा स्थान नहीं हैं।

बढ़ती आबादी हर कोने का भरपुर लाभ उठा रही हैं जिसके कारण जंगल. हरियाली का नामो-निशान मिटता जा रहा है। इस तरह प्रकृति का शोषण हो रहा है। इंसान अपनी स्वार्थता को पुरा करने केलिए इतना बेचैन हैं कि उसने प्रकृति माँ को हर तरीके से हानि पहुँचाई है। जिस तरह महात्मा गांधी जी ने कहा था 'पृथ्वी हमारे हर ज़रूरतों को पूरा करने केलिए पर्याप्त संसाधन प्रदान करती है, लेकिने किसी के लालच को पूरा करने केलिए नही।' लेकिन जब पृथ्वी ने मनुष्य का हाथ थामना छोड़ दिया तो मनुष्य का रूप बदल गया। इस तरह वह पर्यावरण को दृषित कर हर जगह प्रदृषण फैलाने लगा। अब चाहे वायु, जल, हवा और मिटटी हर तरीके के प्रदूषण में भारत का नाम सबसे आगे पाया जाता है। लाखों -करोड़ों जनसंख्या के पास कार, दोपहिया तथा हर तरीके की गाडियाँ हैं जो इंधन का भरपूर इस्तेमाल कर पर्यावरण को दूषित करती हैं। इस प्रदुषण के कारण बुढ़े, तथा बाल - बच्चे सब घातक बीमारियों से पीडित हो जाते हैं। अस्तमा, कैन्सर आदि बीमारियाँ आज के समाज में सामान्य बाते हैं। इस तरह आने वाली पीढ़ी का स्वास्थ्य खतरे में हैं।

भारत देश में इतनी आबादी को संभालने हेतु आवश्यक संसाधनों तथा सुविधाओं की कमी है। इसलिए भारत की चालीस प्रतिशत आबादी आज भी अशिक्षित हैं। ग्रामीण क्षेत्रों में आज भी अंधिवश्वासों का बोलबाला है जिसके कारण बच्चों को अच्छे नैतिक मूल्य तथा गुण नहीं मिल पाते। निरक्षता के साथ - साथ स्वास्थ्य सेवाओं की भी कमी हैं जिसके कारण लोगों का स्वास्थ्य प्रतिदिन बिगड़ती जा रही है। अच्छी शिक्षा न मिलने का कारण आज भी लड़कियाँ आगे नहीं आ पा रही हैं, खासकर ग्रामीण क्षेत्रों में। उन्हें लड़कों से कम महत्व दिया जाता हैं और घर के कामों का बोझ उनके कंधों पर होता है। घरों में पित और ससुराल वालों के द्वारा मानसिक तथा शारीरिक रूप से पीड़ा सहन करना, सामाजिक स्थानों में स्त्रियों के साथ बुरा व्यवहार, दहेज केलिए बहुओं की हत्या, भ्रूण हत्या आदि बातें अब रोज़-मररा की बातें बन चुकी हैं।

आधुनिक भारत की चुनौतियाँ

आधुनिक भारत की एक ओर मुख्य चुनौती हैं युवा पीढ़ी का गुमराह होना। युवा पीढ़ी हमारे देश की रीढ़ की हड़डी हैं, अगर वे ही गुमराह हो जाए तो हमारा देश आगे नहीं बढ़ पाएगा। जिसके कारण भारत की विकसित देश बनने की इच्छा अधरी ही रह जाएगी। युवा पीढ़ी में आगे बढ़ने तथा देश केलिए कछ कर गज़रने की तीव्र इच्छा हैं। इसी कारण अगर हम उन्हें सही मार्ग दर्शन कराये तो वे देश को ऊचाइयों तक पहुँचाएँगे। लेकिन वे अपने जीवन में भटके हुए हैं। उन्हें अपने सही रास्तों का पता नहीं है जिसके कारण वे गलत रास्ते अपना रहे हैं। यवा पीढ़ी की आबादी इतनी ज़्यादा हैं कि युवा जनों में पचास प्रतिशत बेरोज़गार हैं। ऐसी स्थिति में वे आतंकवाद, साइबर - अपराध आदि राह अपनाते हैं। अगर बढ़े - बुज़र्ग यवाओं से भिन्न होने के बजाय उनका साथ दे तो वे देश का चित्र ही पलट सकते हैं। बढ़ों और युवाओं के बीच का विद्वेष ही है जो युवाओं को गुमराह होना। इसलिए बढ़े - बज़र्गों को अपने अनुभवों से सीखे ज्ञान को युवा - पीढ़ी तक पहुँचाना चाहिए तथा कंधे - से - कंधा मिलाकर आगे बढना चाहिए।

हमारे देश में अमीरों तथा गरीबों के बीच एक बहुत बड़ा अंतर हैं। गरीब अशिक्षित हैं इसी कारण वे उन सरकारी योजनाओं का लाभ नहीं उठा पा रहे हैं जिनका लाभ शिक्षित व संपन्न लोग उठा रहे हैं। वे गरीबी बेरोज़गारी, बीमारी तथा उन सभी कार्यों से पीडित हैं तो समाज को पीछे की ओर धकेलती हैं। इस तरह हमारी चुनौतियों का सामना करते हए ही हमारा भारत देश सफलता की दौड़ में अपने कदमों को बढ़ा रहा हैं। अगर हमें इन चनौतियों का सामना करके आगे बढ़ना हैं तो समाज को एक जूट होना होगा और सरकार को भी कमर कसकर कुछ बड़े कदम उठाने होगे। 'बेटी बचाओ - बेटी पढ़ाओ' योजना, 'स्वच्छ भारत अभियान', 'गरीबी हटाओ' आंदोलन आदि कुछ ऐसे कदम है जो इन चुनौतियों के खिलाफ़ देश के सरकार ने उठाए हैं। इस से हम समझ सकते है धीरे - धीरे कुछ बदलाब आ रहे हैं। जिस तरह रवींद्रनाथ ठाकुर जी ने कहा था - 'यह बात माइने नहीं रखती की आप कितना धीरे चल रहे हैं, बस शर्त यह है कि आप कभी रुके नहीं।' इसलिए हमें खद पर विश्वास रखकर देश केलिए कुछ कर दिखाने का संकल्प लेना चाहिए।

इसलिए एक बात याद रखें:-

"आप मनुष्यता पर विश्वास रखिए क्योंकि मनुष्यता एक सागर के समान है, इसकी एक - दो बूँदें गंदी हो जाने पर पूरा सागर गंदा नहीं होता।"

'जय हिंद, जय भारत'

Athulya Raj XI

हा वह छुट्टी का दिन
उड़ते हैं मन में, बड़ी लहरें
कट्टी - मीठी यादों का
जो छुट्टी के दिन का
आशा नहीं है, मगर भागते हैं मन
इस छुट्टी के दिन में
वही यादों के पीछे, उसे पकड़ने को
लेकिन चलते हैं वे, मुझसे दूर
जैसे ही उसने चला
वह छुट्टी के दिन में
खामोशी है अब मेरी खुशियाँ में
उसके बिना नहीं है खुशियाँ
प्यार - दुलार किया बहुत
देखा उसकी बढ़ती,मन में,
पर, वह चला मुझसे छोड़कर

उसके सपनों को छोडकर तोड़ दिया उसे, इन लोगों ने तोड़ दिया वह कोमल गुलाब को न सुना उसकी रोदन, न देखा उसका दर्द, दबाया वह काँटों ने उसे दबाया एक माँ के सपनों को भी ज़िंदगी है, दुख से भरी खुश रहने का हक भी चुरा लिया मगर जीना है मुझे नाश करना है काँटों को क्योंकि मैं एक माँ हूँ और यह है कर्तव्य मेरा।

Ann Rachel

वह बचपन का ज़माना था,
जिसमें खुशियों का खज़ाना था,
चाह चाँद को पाने की थी,
पर दिल तितली का दिवाना था,
खबर ना थी कुछ सुबह की
ना शाम का टिकाना
थक कर आती थी स्कूल से,
पर खेलने भी जाता था,
माँ की कहानी थी
परियों का फ़साना था,
बारिश में कागज़ की कशती थी,
हर मौसम सुहाना था,
हर खेल में साथी थे,
हर रिश्ता निभाना था,

गम की ज़ुबान न होती थी, ना जख्मों का पैमाना था, रोने की वजह नहीं थी, न हँसने का बहाना था, क्यों हो गये हम इतने बड़े? अगर मिलेगी एक ओर मौका जीने की तो ज़रूर अपने बचपन में जाती, और ऐसे ही जीती, लेकिन जो बचपन का ज़माना था, उसे कभी नहीं भूलूँगी।

बचपन

Shazia Shahaludeen X

Swathy Baiju

मेरा बाल फैल गया
कागज़ उड गया
किसका है ये इंद्रजाल?
तन ठंडा हो गया
किसका है ये इंद्रजाल?
कौन है ये मेरे आँचल खींचने वाला,
खिडकी से आकर दिल में बर्फ गिराने वाला?
कौन है मुझे आकर्षण करने वाला
चुप चुपके आने वाला
मेरे प्रेम पत्र को पढने वाला
चुप - चुपके जाने वाला?

कौन है मेरे पायल को हँसाने वाले
मुझे मुसकुराने वाला
कौन है रहस्य बताने वाला?
कौन है खिडकी में आकर गाना - गाने वाला
पंखुडियों को उडाने वाला?
कौन है वो जो
पंत्तियों के साथ नाचने वाला?
किसका है ये इंद्रजाल?
मेरे निकट मत आना
प्यार में मत गिराना
चुप - चुपके मत आना!

सबसे कीमती चीज़

पुराने वक्त की बात है। अर्जुन नामक एक आदमी 'रामगिरी' रियासत में रहता था। वह गरीब था और अपने बहु और वो बच्चों को खिलाने के लिए बहुत प्रयत्न करता था। कुछ दिन खाने के लिए कुछ मिलते और कई दिन बहु अपने बच्चे और पति को खाना खिलाकर भूखे पेट से सोने जाती। इतनी गरीब अवस्था में भी, अर्जुन का परिवार बहुत खुश था। वह परिवार में शांति उपस्थित थी।

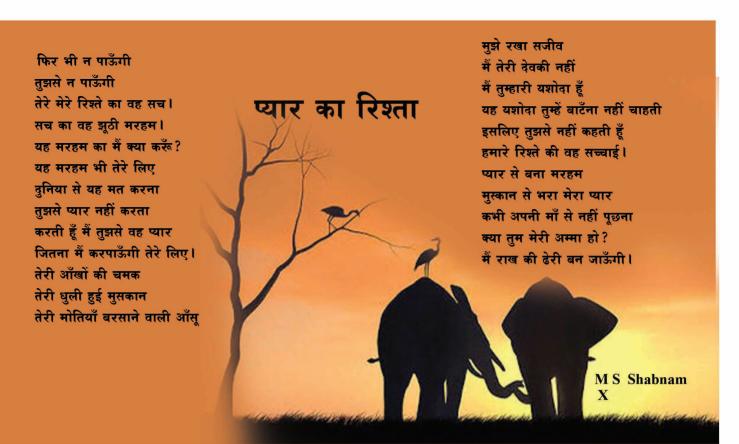
अर्जुन के पड़ोस में ही एक धनिक शरीफ़ रहते थे। वे बहुत कंजूस थे और अपना धन और बढ़ाने की कोशिश में अपने पूरे दिन बीतते थे। यह शरीफ़ की मन अपनी धन चोरी होने की चिंता बहुत व्याकुल होते थे। यह डर से उसे कभी नींद भी नहीं आता था। गाँव के अर्जुन जैसे गरीब लोग शरीफ़ के घर में नौकरी करने जाते थे। एक दिन अर्जुन शरीफ़ के घर में सफ़ाई करने गया था। उसे काम करने के लिए एक जिल्लेबी और कुछ चावल मिला। अर्जुन यह लेकर खुशी से अपने घर लौटे। अर्जुन, अपनी बहु और दो बच्चों के साथ भगवान को धन्यवाद कहकर खाना शुरु किया।

अपने खिड़की से शरीफ़ सब कुछ देख रहे थे। वह आश्चर्थ से देख रहे थे। वह अर्जुन को बुलाकर पूछा "अरे भाई आप इतनी गरीब अवस्था में कैसे खुश रह सकते हो?"

अर्जुन जबाब दिया "सबसे कीमती चीज़ मेरे पास है।" मेरे परिवार में खुशी प्यार और शांति है। यह होते हुए, मैं कैसे दुखी रह सकती हूँ? मेरे लिए यही धन - संपत्ति है।"

Keziah Alice Koshy IX

क्षमा

'क्षमा' एक ऐसा मूल्य है जिसे लोगों के बीच कम देखते हैं। लोग क्षमा के महत्व के बारे में न जानते हैं। इसलिए वह दूसरों की गलतियों पर क्रोधित होते हैं और प्यार के रिशता को तोड़ते हैं। क्षमा को थोड़ी ही शब्दों में संकोच करना अच्छा नहीं है। क्षमा श्रेष्ठतम मूल्य है। हमारे राष्ट्रिपता गाँधीजी ने कहा कि क्षमा धीरों का हथियार है। जो लोग निड़र है या वीर है उन्हें दूसरों को क्षमा करने का भाव होते हैं। दूसरों को क्षमा न करने वाले डरपोक होते हैं।

क्षमा के बिना इस दुनिया में प्यार नहीं होते हैं। दुनिया में शांति न होते हैं। आज हमारे समाज में होनेवाले बहुत अधिक समस्याएँ, क्षमा के एक वचन से हल कर सकते हैं। मगर लोग उसके बारे में न सोचते हैं। वह सिर्फ़ समस्याओं को बढ़ाने की कोशिश करते हैं। बहुत देशों युद्धों से भरित है और लोग क्षमा के बारे में न सोचते हैं। यह बहुत दुख की बात है। 'क्षमा' नामक मूल्य को हमारे शैशव से ही बढ़ाना चाहिए। यह मूल्य हमारे जीवन को श्रेष्ठ बना देते हैं। क्षमा करने से हम शांति का प्रतीक होते हैं और दूसरों के जीवन में भी शांति का प्रकाश डालते हैं। क्षमा से हमें कोई काम असाध्य न है। हम सब मानव है और हमें बहुत अधिक गलतियाँ है। मानव होने पर गलतियाँ करना स्वाभाविक है मगर दूसरों को क्षमा करना धार्मिक है। यह श्रेष्ठ मूल्य का पालन करने पर हम ईश्वर के सामने खड़े होने को योग्य होते हैं।

महान व्यक्तियाँ जैसे गाँधीजी, मदर तेरेसा आदि क्षमा का उत्तम पर्याय है। ये लोग क्षमा से श्रेष्ठ बन गया और दूसरों को भी क्षमा करने की प्रेरणा दे दिया। हम इन लोगों के आदर्शों को पालन करने के लिए परिश्रम करना चाहिए।

जीवन के हर एक स्थिति में क्षमा बहुत अवश्यक है। कठिन परिस्थितियों को सामना करने का निडरता हमें क्षमा से होते हैं। क्षमा के बिना हमें कोई महत्व न होते हैं और हम ज़िंदगी की प्रतियोगिता में हार हो जाते हैं।

क्षमा मूल्यों में सबसे श्रेष्ठ है। क्षमा सारे युद्धों को दूर करने का अच्छा उपाय है। क्षमा करने से हमें बहुत दोस्तें होते हैं और शत्रुओं की संख्या कम हो जाते हैं। समाज हमें आदर करते हैं और हमारे आत्मसम्मान भी बढ़ते हैं।

इसलिए क्षमा को कभी नहीं छोड़ना चाहिए क्योंकि क्षमा धीरों का गुण है। क्षमा से हमारे मन का बल बढ़ते हैं और ऊँचाइयों में चढ़ने का रास्ता भी दिखाते हैं। क्षमा ही शक्ति है।

विज्ञान और मानवीय कल्याण

विज्ञान ने आजकल की ज़िदगी को बदल दिया है। विज्ञान ने हमारी निज़ी ज़िदगी में कितने बदलाव लाया है। लेकिन विज्ञान ने हमारे जीवन में सुख के साथ - साथ दुख भी लाया है। विज्ञान के कारण हमें सारी सुख - सुविधाएँ हमारे घर में ही मिल जाती है। एक स्विच्च को दबाते ही पंखा चालु हो जाता है। किसी दूर के रिश्तेदार से बात करनी हो तो विज्ञान ने मोबइल प्रदान कर दिया है। यह सब काम विज्ञान की वृद्धि के पहले तक बहुत मुश्किल हुआ करती थी। अपने देश के और विदेश के हालचालों को जानने केलिए टेलिविशन की विज्ञान की मदद से बनाया गया। इसमें कोई संदेश नहीं है कि विज्ञान ने मानवीय कल्याण के लिए अहम् भूमिका निभाया है।

लेकिन विज्ञान आजकल के लोगों पर हावी होती जा रही है। लोग विज्ञान के भरोसे से ही अपने काम करते है। लोग आलसी होते जा रहे है। लोगों के मानवीय गुण और रिश्तों से भरोसा कम होते जा रहा है। विज्ञान ने मानवों को एक दूसरे को मारने केलिए भी कई उपकरण दिए है। आटोमिक बॉम्ब, रोकेट मिसैल्स आदि इन उपकरणों के कुछ उदाहरण है तो आपस में लडाई करने केलिए इस प्रकार के उपकरणों का उपयोग करने को प्रेरित भी विज्ञान ही करता है। इस प्रकार विज्ञान हमारे ज़िदगी में अच्छी भूमिका भी निभाता है और उसके साथ साथ बुरा भूमिका भी निभाता है। इस प्रकार विज्ञान हमारी ज़िदगी में वरदान भी है और उसके साथ - साथ अभिशाप भी है। विज्ञान का सही उपयोग करने से मानव बहुत आगे बढ़ सकता है।

Ankit Pradeep X

अनोखा सा दर्द

एक खयाल मुझे आया हाय कैसा अनोखा सा दर्द मुझसे मेरा भाई ने पूछा याद है उस कुएँ को? कैसे भूल करूँ में वो दिनों को, जब मुझे वो भूलना मंज़र नहीं यह कथा उस समय के थे जब मैं पाँच वर्ष का था एक दिन हम दोनों मिलकर चल पड़ा चाची के घर तक भूल गए मैं अपनी टोपी पर दिए मुझे भाई नें टोपी एक पेड़ के नीचे आया फल हम चलकर जिसमें हाय कैसा अनोखा सा दर्द फल को खाया मैं और भाई जब हमने आसपास देखा तो हमने देखा एक कुएँ को विशाल और बड़ा वो कुआ उससे भयंकर डर लगने लगा हमें। देखते देखते अचानक से गिर पड़ा भाई भाई ने बोला कि वो स्वस्थ है पर मैं न माना उसका बोलना मैं अचानक उस कुएँ के बाहर गिरा। अब आया भाई को डर क्या करूँ उसने सोचा अचानक वो एक आवाज़ सुना देखा तो वह साँप की आवाज़ था मेरे भाई ने प्रयत्न करके साँप के हाथों से निकल पड़ा पर मै न उठा इस समस्या से हाय कैसा अनोखा सा दर्द ऊपर उछलकर आया मेरा भाई बुलाया दो - तीन बार खून निकलकर आ रहा था उसके पैर से मैने पूछा क्या हो गया? उसने कहा कुछ नहीं। पर आखिर मुझे पता चला टूट गया था उसका पैर।

Sumaya XI

غزوة بدر الكبري

التَّقَي المُسْلِمُونَ وَكُفَّارُ قُريشَ فِي مَعركَة مِن أَشْهَرِ المَعَارِك الإسلاميَّة, وقد وقعت المعركة في السَّنَة الثانِيَّة للهِجرَة النَّبُويَّة, فِي شَهرِ رَمَضان المُبَارَك, وَكَانَ المُسْلِمُونَ صَائِمِينَ وَعَدَدُهُمُ أَقَلُ بُكثِيرِمِن عَدداامُشْرِكِينَ, وكَانَ عَدَدُ الكُفَّارِ أَلْفَ مَقَاتِل.

إلتَّقَي الجيشانِ فأَعَزَّالله جُنده, ونَصَرَ نَبِيَّه نَصرا عَزِيزا, وَكَان هذَا النصر فَاصِلا بَينَ عهدينِ:عَهدِالضَعْفِ وَالإِضطِهادللمسلمِينَ بِمَكَّة, وَعَهدِ القُوَّة وَالسِّيَادَة لَهُمُ بِالمَدينَة.

وَهٰي ذَلِكَ يَقُولُ الله تَعَالِي : (وَلَقَد نَصَرَكُم الله بِبدر وأَنتُم أَذِلَة)

ALI HASSAN. V

الهواءُ

لِعَاصِم حَدِيقَةٌ وَاسِعَةٌ, فِيهَا أَشْجَار وَنَخِيل وَعِنب, وَذَات يَوَم جَاءَ صَدِيقَه عِصَام إلى عَاصِم, ثُمَّ ذَهَبَا لِيَري الحَدِيقَة, فَوَجَد الأَشْجَارُ وَالنَّخِيلَ وَالأَرْهَار جَمِيلَة, الهَوَاءُ هُو يُحْرَكُ أَعْصَانَ الشَّجْرِ,

هُمُا جَلَسًا عَلَي الحَجْرِلِيَتَنَزَّهُ, قَالَ عَاصِم لِصَدِيقِه عِصَام: هَلَ فَكَرَت فِي الهَوَاءِ ؟ أَنتَ تُحِسُّ بِه, وَلَكِنَّكَ لاتَرَاه. هُو يُحْرَك أَعْصَان الشُّجَر وَالْأَزْهَار. وَيُذَاعِبُ وَجَهَكَ إِذَا كَانَ لَطِيفا رَقِيقا , ويَثْيِرُ الرِّمَال إِذَا اشْتَدَّ.

إنَّه لَطِيف يُحِيطُ بالكُرة الأرضيَّة , وَهُو َضَرُورِيللحَيَاة , وَلَولا تَسَخِيرُ الله لَه مَااشتَعلت نَار, وَلا انتَشَرَ صَوَت , وَلا طَائِرفِي الجَوِّ, وَلا تَتَشَرَ صَوَت , وَلا طَائِرفِي الجَوِّ, وَلا تَتَشَرَ صَوَت , وَلا طَائِرفِي الجَوِّ, وَلا سَارَت فِي البَحرسَفِينَة شِرَاعِيَّة. وَلَن يَستَطِيع حَيِّ أَن يَستَشِقه.

وَهُو نَقِي فِي الخَلاءِ الوَاسِع , وَبَينَ المَزَارِع, وَعَلَى شُوَاطِئِ البِحَارِ وَالْأَنْهَارِ, وَعَلَى شُوَاطِئِ البِحَارِ وَالْأَنْهَارِ, وَلِذَلِك يَحْتَاجُ الإِنسَانُ مِن وَقْت لآخرأَن يَقْصِدَ هَذِه الأَمَاكِنَ, لِيَسْتَنشِقَ الهَوَاءُ النَّقِي ,ُحَتَّى يُجَدَّد نَشَاطُه , وَيَتَمَتَّع بَالنَّسِيم الرَّقِيقَ النَّدِي يُنْعِشُ النَّقِسَ , وَيَبَعَثُ النَّشَاطَ . وَيَفْيدُ الصَّحَة .

MUHAMMED ALTHAF X

هِشَّام وَأَسْرَتُه

جلسَ هِشَام و أُسرتُه حَولَ مَائِدة الإفطار فِي شَهرِ رَمَضان المبارك, تنتظر أذان المغرب. وغربت الشمس , فأذن المؤذن للصلاة فقالت بنت هِشام شاهدة: بسم الله الرَّحمنِ الرَّحيم, ومَدتَ يدَها إلى الطَّعَام, فقال الوالد هِشام: لا يا شاهدة, كلي تمرة أولًا ,وإلا فاشربي كُوبا من الماء.

وتَعَجَبَت شَاهِدة وسَأَلَت: لِمَانَا يَا أَبِي ؟ قَالَ: لَقَدَ وَجَهَنَا النّبِي أُ
الكَرِيم (ص) إلى ذلك حَيث قَالَ: "إذا أَفطَرَ أَحدُكُم فَلَيفُطرعَلَيَ
تَمر فَإِنَّه بَرَكة, فَإِن لَم يَجِد فَالمَاءُ, فَإِنَّه طَهور ".

وَلَقَدَ كُشَفَ لَنَا الطَّبُ الحَدِيث عَن حِكمة هذَا التَّوجِيه النَّبوي النَّبوي الكَرِيم , فَيَنصَحُ الأطَبَّاءُ بِالْأَفْطَارِ عَلَى مَادَّة سُكَرِّيَّة, لأَنَّ الأَمعَاء تَمتَصُ المَاءَ المَحليَّ بالسُّكِّرِ فِي أَقَلَ مِن خَمس دَقَائِقَ فَيرَتوي الجِسم , وتَزُول عَنه أعراض نُقص السُّكَّرُ والماء .

مفتاح ُ الشرَ

الخَمرُ مُسكِر وَهُو َحرَام . نَهَي الله ورَسُوله عَن استعماله . فإنَّ الخَمرَ مفتاحُ الشَّرُ . وَقَائِد إلي جَميع المَعَاصِي . فَيَجِبُ عَلَى كُلُّ إِنسَان خُصُوصا عَلَي المُسلمين أَن يَترك المُسكرات كُلُها . وكذلك البنجُ والحَشيشُ والأَفْيُونَ وَنَحوها . التَّدخينُ مُضرِّ للصَحَّة . فإنَّ الإنسان إِنَا تَنَاول المُسكر فلا يَتَميزُ لهَ البِنت والأَمُ والأَخت عَن رَوجته . ولا يعَلمُ مَاذاً يفعلُ بِهنَّ

هَلَ سَمِعتُم قِصَةً بَرَصِيصا إنَّه كَانَ مِن بَنِي إِسرَائِيلَ وَكَانَ عَالِما وَعَابِدا وَكَانَ عَالِما وَعَابِدا وَكَانَ عَندَه سِتُون الفامِن التلاميذ. وذات يَوْم جاء إبليس أُلي برَصيصا وَقَالَ جَنتُكَ مُسَاعِدا فِي عَبادتِك. ونَصَحَه إبليس أُسمَع بَرَصيصا نَصيحة الإبليس. و شُرُب الخمر فكُفَر وخُرج من الدُّنيا كَافرا.

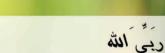
DANISH'S ZAMAM. VIII

شَاكرو أبناؤه

يَشْتَغْلُ شَاكر في الزِّرَاعَة , ويَسُاعده أَبنَاوُهُ: أحمد وعبدالله وَسُلْيَمَانِ, وَالدُّولَةَ تُشْجِعُهُم: تَحفرُ الآبَارِ, وَتُمَهِّدُ الطُّرُقِ وتُقْدَمُ لَهُمُ المال , والآلات والبذور والسمّاد .

أُسرة شاكر لها مزرعة كبيرة, يربعي فيها البقر والغنم, ويَزْرَعُ فيها القَمحُ وَالذُّرة , ويَغْرَسُ فيها: النَّخلُ وَالتِّين وَالعِنْبُ وَالرُّمَّانُ. شَاكِرُ يَتَحَدَّثْ عَنَ أُسرَتِه ويَقُولُ: نعمُ الله علَى الأُسرة كَثيرة. إنَّ خير المزرعة وأفر, والدُّولة تعتنى بالزراع, وتَنهض بالزراعة.

طلَّعَ الفَجرُ وصَحا الطَّيرُ, ونَهَض النَّاسُ للصَّلاة والعمل, فالوُجُوه مشرقة , وَالثُّغُورُ بِاسمة , وَالطُّبِعة جَميلة ,

> وَكُلُّ شَيئَ نَاطِقَ: رَبِّي َالله ! رَبِّي َالله !. MUHAMMED NIHAL II

أنظُ نا

في اليوم التالي, وقع الأسدُ في شرك نصبه له الصيُّادُون . فصر حتى سمعه ذالك الفأرُ. فأسرع لمساعدته وقال الفأر له لاتخف. فأنا أنصرُك. وَشْرَعَ يَقْرِضُ الحبلَ بِأَسنَانِهِ الحَادَّةِ. حَتَّى قَطْعَهِ وَخَرَجَ الأُسدُ سَالما. وَشْكُرُ شُكراً كُثيرا.

الأسد والفأر

مرَّة واحدة يمر فأر صغير إلى أسد نائم, الفأر أعجب أذان الأسد, وشعيراته

الطويلة ورفيقه العظيم. "مُنذ نَّوم"اعتَقَدَ الفأرُ," انَّه لَن يشكَ أبدا أنا هُنا"

مع ذلك , ارتفع الفأرُ الصغير على ذيل الأسد, استيقظ الأسدُ وبسُرعة

"من فضلك", قال الفار" اسمحوالي أن أذهب وسوف أعود ومساعدتك

ضَحكَ الأسدُ: ' أنت صغير جداً ! كيف يمكن أن يساعدني من أي وقت مضى '

ضَحكُ الأسدُ وقَفَزَ الفأرُ إلى الحريَّةُ وركض حتى كانت بعيدة, بعيدا.

تحولُ الأسدُ إِلَى الفَار وَقَالَ: 'صديقى العزيز, كنت أحمق كنت

ساعدني من خلال إنقاذ حياتي بعد كل شيئ ".

الأخلاق من القصة: بغض النظر عن حجم, يمكن للجميع مساعدة.

SABEENA A. TEACHER

AL-SAFA VI

استعلت الفأر بين مخالبها.

تلميذة ذكية

حليمة تلميذة ذكيّة. عرفت شيئا عن حياة الدّواجن. وأرادت أن تُطبق ما عرفت . إشترت حليمة دواجن, من بينها أرنب ودجاجة وبطَّة وأنشات لها حظيرة على أرضِ الحديقة. الحظيرة نظيفة والشَّجرُ يُظلِّلُهَا وَحَلِيمَة تَعْتَنِي بِهَا وَتَذَهَبُ كُلِّ يُوم إِلَى الدَّوَاجِن وتُقُدُّمُ لَهَا البرسيم والحبُّ والماء وتُعالجها من الأمراض. ولا تنسى شيئا تعلُّمته. والدُ حليمة مسرور من ذكائها, ووالدة حليمة مسرورة من عِنَايِتِهَا بِالحَظيرة.

يَحرصُ الإسلامُ عَلَى تُربية ابنائه علَى أحسن الأخلاق, ويُشيع أسباب المَحبَّة وَالإِخَاء بِينَ أَفْرَاده. وَيَنْهَى عَن كُلُّ أَسْبَابِ الخلاف وَالبَغضَاء ليعيشُوا

متُ حَابِينَ فِي الله. وَقَدَ أَرشَدنَا الرَّسُولُ (ص) إلَي الآداب الَّتِي تَربط بينَ المُسلِم

وَأَخِيه المُسلم وتَشُدُ عُرَي الأُخْوَّة وَالمَوَدَّة بَيْنَهُمَّا , وَفِي مُقَدَّمَتِها السَّلام.

قَالَ (ص) "يُسلِّمُ الصنَّفيرُ عَلَى الكَبيرِ, وَالمَارُ عَلَى القَاعِدِ, وَالقَليلِ عَلَى الكَثيرِ. وَيَنْهِي عَنِ الإعراضِ وَعدَم إفشَاءِ السَّلام بِسبَّبِ الخلافَات علَى أمر مِنَ الأُمُورِ.

كُمَا ينَهِي عَن التَّحَدُّث بِينَ أَثنين بحضُورشَّخص ثَالث لئَلا يتَألُّم فيحزنَ

وَقَالَ (ص) "إِذَا كُنتُم ثلاثَة فلا يَتَناكَجي رَجُلانِ دُونَ صَاحِبهما, مِن أَجِل

فْمَا أَحوَجِنا نَحنُ اليورم, وَفِي هذا العصرالَّذِي تَقَطُّعت فِيه الصَّلات وأنفَصمت

فِيه عُرُي الرَّوَّابِط, مَا أُحوجنًا الآنَ وَفِي هذا العصر المَشْحُون بالدُّسُّ وَالكَيد

وَالحَسد, ما أحوجنا اليوم إلى التَّعَاطف وَالتَّرِاحم وَالتَّوادُّ, وَالتَّحَلُّي بِهذِه

الصُّفَّة الإسلاميَّة الحَميدَة, وَالإِتُّصَاف بِهِذَا الخُلُقِ النَّبويالكَرِيم النَّبِي إِتَّصفَ

بِه صَلِّي الله عَلَيهِ وَسَلَّم. أَنَّ الإسلام أعلَنَ حَقَّ المُساواةِ بِيَنَ النَّاس فِي الإنسانِية

وَفِي الحَقُوق وَالوَاحِبَات , وَهذِه قَضييَّة قَرَّرُهَا الإسلامُ وَأَكَّدُهَا فِي أَكْثَرُ مِن

مُنْاسِبة فلا مُفَاضلَة بَيْنَ جِنس وَجِنس , وَلا بَيْنَ لَوْن وَلَوْن , وَلا بَيْنَ غَنِّي

وَقَقِيرٍ, وَإِنَّمَا مُفَاضَلة عِندُه هِي التَّقُويَ وَالعَمَلُ الصَّالِحُ.

ويُسيئ الظُّنَّ بهمًا , وقَطعا لوسواس الشَّيطان .

أسأل الله الله خَالِقنَا أسأل ُ الله مالكنا أسأل ُ الله رازقنا أسألُ الله هادينا أسأل ُ أسأل الله حاجاتنا

سُورَة الكَوثر

شُجرَة الزُّقوم

خَالِدبنُ الوَلِيد

حِربُـاواَت

المَفَعُولُ بِه

الإمام أبوحنيفة

ايتيوبيا

١. مَا هِي السُّورَة النِّي لَيسَ فِيهَا حَرف "م "؟

٣. بأي اسم يعرف الحبشة حالياً؟

٣. مًا أصل أنَائِبِ الفَاعل ؟

٨. من صنَّف أوَّل كِتَابِ فِي فِقه الإسلامِي ؟

ألغاز

٢. ما الشُّجرَة الملَّعُونَة فِي القُرآن ؟

ع. مَن الملقبُ بِسيَفِ الله ؟

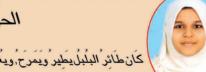
ه. مَا جَمعُ كُلِّمةٌ حِرياء ؟

٧. مَا هِيَ السُورَةِ النِّي يُقَالُ فِيهَا إِنَّهَا قَلَبُ القُرآنِ ؟

الكُرسى

قَبَلَ أَنْ تُصنَع الكراسِي. كَأَنَ النَّاسُ يَجلِسُون عَلَى الأرض دَاخل البينُوت وَخَارجَهَا. وَلكِنَّ الوَسخَ رَدَّهُمعَن ذلك . فَاستَعمَلُوا الحِجَارَة بدلا مِنهَا. وَلَمَّا كَانَ الإنسَانُ لا يرضي بالبقاء في مكان واحد. وكانت الحجارة ثقيلة يصعب حَمَلُهَا. اتَّخذَ الخشب وعَمِل لَه أرجلًا فيما بعد . ليكون مُرْتَفِعا لا تَصِلُ إليه حَشَرَات الأرضِ. ثُمُّ جَعَلَ لَه مِسندا يستَنِدُ إليهِ الظُّهرُ. فيَستَرِيحُ الجَالِسُ رَاحَة تَامُّة .

FATHIMA NAVAB. V

كَان طَائِرُ البِلْبِلُ يَطِيرُ وَيَمَرَحُ, ويُغَرِّذُ بصوته الجَمِيل، وَكَانَ يَعِيشُ سُعِيدا بِحُرُيَّتِه, وَأُولادُه الصِّغَارُ فِي العُشِّ. وَذَاتَ يَوْم عَادَ إلى عُشُّه, فَلَم يَجِد صِغَاره , أَخذته الحيرة , ورَاحَ يَبْحَثُ عَنهَا فِي كُلُّ مَكَان. وَلَقِيهُ طَائِر صِدِيق, فَسَأَلُهُ عَنَهَا, فَقَالَ لَه : لَقَدُ رَأَيت طِفلا يَحمِلُ فِرَاخا, ويُجْرِي بِهَا. وَدَلَّهُ عَلَي بِينَ قَرِيبِ لِيبِحَث عَنَهَا فِيه.

انطلَقَ البُلبُلُ , وبَحَثَ فِي ذلِكَ البيت, فوُجدَ صِغاره فِي قَفَص بإحدي نَوَافِذه, فاندَفَع إليه ,وتَعَلَقُ بأسلاكِه.

رأته الصغُّار, فصاحت تطلب إليه أن ينقِذها, وحاول ذلك مرارا فدميت أَظَافِرُهُ وَلَمْ يَقَدِر , وَبَكَي الصِّغَارُ , وَبَكَي البُّلِيلُ بِكَاء شَدِيدا .

وَفَكَّرُ البِلْبِلُ , وَأَخِيرا عَاد ومَعَه عَدَد مِن طيُور البلابِل, وأخذت تَنقرُ القَفَصَ نَقَرا شَدِيدا, سَمِعَ الطُّفُلُ ذلكَ فَهَبُّ قَزَعا. وَجَرَي نَحوَ القَّفَص فَلَمُّ رأي هذا المنظر , تأثُّ بِه و أطلق البلابل الصُّعيرة, وقال

"حَقًّا مَا أَحلى الحريَّة "

RUSHDA FATHIMA X

جملات مختلفة

- من رضي عن نفسه كثر السافط عليه.
 - ٢. رأسُ الديِّن المُعرِفَة.
 - ٣. السُّعِيدُ مَنَ وُعِظَ بِغَيْرِهِ.
- ٤. قِلَّةَ الأكل يَمنَعُ كَثِير مِن أعلال الجِسم.
 - ٥. حُبُّ الدُّنْيَا يفسدُ العقَل
 - ٦. كُن متُوكَلًا تَكُن قُوياً.
 - ٧. سلطان بلا عدل كنهر بلا ماء

نداء منك يا أُمِّي

الله أكبر

لا إِلهُ إِلاَّاللهُ مُحْمَدٌ رَسُولُ الله

أُعُوذُ بِالله بسم الله

سبُحَانَ الله الْحَمد لله

الله أكبر

نِداء مِنكَ يَا أُمِّي يُزيلُ الحزنَ مَعَ هَمِّي فلا أحد سوي الله أبرُ إليَّ مِن أُمِّي شُكرا لأُمنِّ وَأَبِي

أُحِبُ مُدَرَسَتِي

مَدَرَسَتِي كَبِيرَة . تَقَعُ مُدَرَسَتِي فِي المَدِينَة كولم اسمهُاَ المَدرَسَة د. كي. يم . هذه مَدرَسَة ثَانَوية يدرُسُ فيها حَوَالِي ٢٠٠٠ طَالِب وَطَالِبَة. أُحِبُّ مَدَرَسَتِي جَيِّدًا.

حمار وحصان

مَرَّةً وَاحِدَة, كَانَ لِتَاجِر حِمَار وَحِصَان. كُلٌّ يَوم, وَقَال أَنَّه تَحميل حَمير بِشَكَل كَبِير وَالذَّهَابِ إِلَي المَدِينَة لِيبَع الأشْيَاءِ. وَاحد يَوم حَار , بداً حِمار الشعور بالدوار.

طلَّبَ الحِمارُ مِنَ الحِصانِ أَن يأخذُ بَعض مِن حَملِه ولَكِن الحِصان رَفَضَ قَائِلا انَّه لَيسَ مِن وَاجِبِه حَمَل الأحمال.

سرُعا سقَطَ الحِمَارُ بِسبَبِ الحرَارَة وَالحَمَل الشدِيدَة. نَظَرَ التَّاجِرُ هذا وَفَكَّرُ. وَوَضَعَ كُلُ الحَمَلِ عَلَي ظَهِرِ الحِصَّانِ. وَبَدَّأَ رِحلته.

لِذَالِكَ , صَحِيح أَنَّ مَن لا يُسَاعِدُ صَدِيقَه فِي حَاجَة إلى نَفسِه يُواجه

مشاكل على المدي الطويل.

YUSRA KHADEEJA.

شُهُورُ السُّنَّة العَرَبِيَّة شُهُورُ السُّنَّة العَرَبِيَّة هِي َ: مُحَرَّمٌ وَصَفَرَ وربِّيعُ الأُولُّ ورَبِيعُ الآخر وَجَمَادُ الأولى وَجَمَادُ الآخِرةَ ورَجِب وَشَعبان ورَمضان وشَوال وَذُوالقعدة وَدو الحِجُّة. فِي شَهْرِ رَبِيعِ الأَوْلُ وَلِدَ النَّبِيُّ (ص). وَفِي شَهْر رَمَضَانَ نَزَلَ القُرآنُ الكَرِيمِ . وَفِيهِ يَصُونُ المُسلِمُونَ .

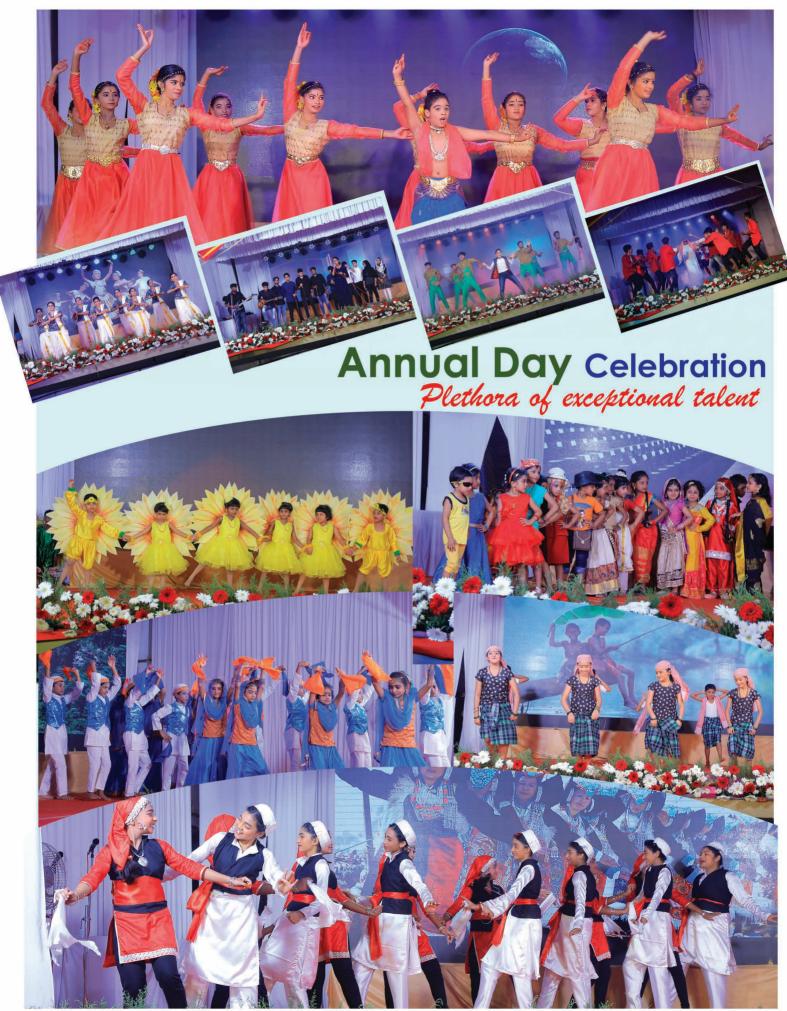

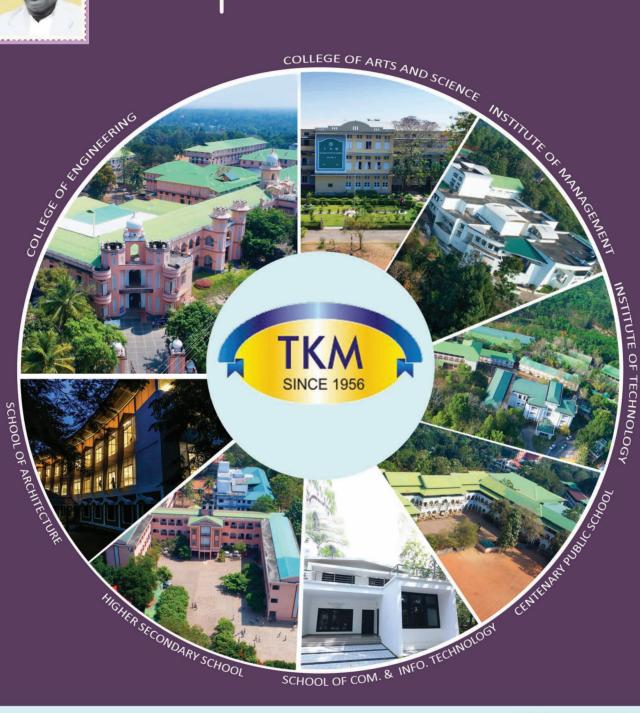

Kilikolloor P.O., Kollam- 691004

Phone: 0474 - 2731021

E-mail: tkmtrust@yahoo.com

COLLEGE OF ENGINEERING

Karicode, TKMC P.O Kollam 0474-474-2712024, 2712022, www.tkmce.ac.in

SCHOOL OF ARCHITECTURE

Musaliar Hills, Karuvelil P.O., Kollam- 691505. Ph: 0474 - 2165246 / 47/ 48 www.tkmsa.org

COLLEGE OF ARTS AND SCIENCE

Karicode, TKMC P.O Kollam 0474-2712240,2711817, Mob:9446641817 www.tkmcas.ac.in

HIGHER SECONDARY SCHOOL

TKM College Complex, Kollam - 691005 Ph: 0474 - 2715670, 2719346 www.tkmhss.org

INSTITUTE OF MANAGEMENT

Musaliar Hills, Karuvelil P.O., Kollam- 691505. Ph: 0474 - 2482465, 2483527 www.tkmim.org

CENTENARY PUBLIC SCHOOL

TKM College Complex, Kollam - 691005 Ph: 0474 - 2711939 , 2715650. www.tkmcps.org

INSTITUTE OF TECHNOLOGY

Musaliar Hills, Karuvelil P.O., Kollam- 691505. Ph: 0474 - 2482833, 2482083 www.tkmit.ac.in

SCHOOL OF COMMUNICATION & INFORMATION TECHNOLOGY

TKM College Complex, Kollam - 691005 Ph: 0474 - 2719952, 2715232 tkm_scit@yahoo.ac.co.in